

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/232/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720200645
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Srnková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2720200645.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kristíny Srnkovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľubomíra Bundzela, vo veci starostlivosti súdu o medzičasom plnoleté deti: A. B., narodená XX.XX.XXXX a C. B., narodená XX.XX.XXXX, obe bytom ako matka, do času nadobudnutia plnoletosti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17, Senica, obe v konaní zastúpené: Mgr. Vladimír Šárnik, advokát so sídlom Rožňavská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, deti rodičov – matky: D. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, F., v konaní zastúpená: Mgr. Vladimír Šárnik, advokát so sídlom Rožňavská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, a otca: G. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, F., v konaní zastúpený: JUDr. Alena Arbetová, advokátka so sídlom Námestie sv. Martina 3A, Holíč, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. SI-2P/26/2020-827 zo dňa 16.05.2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov I., II. a III. mení tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť otca na medzičasom plnoletú A. počnúc od 01.11.2020 zo sumy 220,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne a počnúc od 28.02.2023 na sumu 180,- Eur mesačne s tým, že výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám medzičasom plnoletej A., a na medzičasom plnoletú C. počnúc od 01.11.2020 zo sumy 220,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne a počnúc od 28.02.2023 na sumu 180,- Eur mesačne s tým, že výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám medzičasom plnoletej C..

II. Vo zvyšnej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 16.05.2024 súd prvej inštancie I. výrokmi znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú A. od 11.09.2020 zo sumy 220,- Eur mesačne na sumu 170,- Eur mesačne a od 28.02.2023 na sumu 150,- Eur mesačne splatných k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci, bez povinnosti platiť výživné na tvorbu úspor.

Výrokmi II. znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú C. od 11.09.2020 zo sumy 220,- Eur mesačne na sumu 170,- Eur mesačne a od 28.02.2023 na sumu 150,- Eur mesačne splatných k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci, bez povinnosti platiť výživné na tvorbu úspor.

Výrokmi III. vo zvyšku súd návrh otca zamietol.

Výrokmi IV. zamietol návrh matky na zvýšenie výživného.

Vo výroku V. súd vyslovil, že sa tým mení rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 6P/184/2014-298 zo dňa 07.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/17/2016-347 zo dňa 18.04.2016 v časti výroku o výživnom na maloleté deti.

Výrokom VI. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa otec domáhal zníženia výživného na sumu 150,- Eur mesačne na každé dieťa počnúc od podania návrhu na súd, a o návrhoch, ktorými sa matka domáhala zvýšenia výživného na sumu 270,- Eur mesačne na každé dieťa z toho 220,- Eur ako bežného výživného a 50,- Eur na tvorbu úspor počnúc od 01.01.2020, následne na maloletú A. na sumu 500,- Eur mesačne a na maloletú C. na sumu 600,- Eur mesačne počnúc od 01.01.2023 a naposledy na maloletú A. na sumu na sumu 600,-Eur mesačne a na maloletú C. na sumu 700,- Eur mesačne počnúc od 01.09.2023 so súčasným zrušením povinnosti otca poukazovať časť výživného na tvorbu úspor.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 121 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, 3, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

4. Súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom č. k. 2P/26/2020-341 zo dňa 17.3.2022, okrem iného, rozhodol vo výroku II. tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietol, vo výroku III. rozsudku zvýšil výživné otca na maloletú A. zo sumy 220,- Eur mesačne na sumu 250,- Eur mesačne, z toho 200,- Eur ako bežné výživné a sumu 50,- Eur na tvorbu úspor, vo výroku IV. zvýšil výživné otca na maloletú C. zo sumy 220,- Eur mesačne na sumu 250,- Eur mesačne, z toho 200,- Eur ako bežné výživné a sumu 50,- Eur na tvorbu úspor, vo výroku V. vo zvyšku návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Vo výroku VI. rozhodol o nedoplatku otca na zročnom výživnom pre maloleté, vo výroku VII. zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 6P/184/2014-298 zo dňa 07.12.2015 v časti výroku o bežnom výživnom pre maloleté. Proti výrokom II., III., IV., VI., VII. rozsudku podal odvolanie otec. Odvolací súd rozsudok prvej inštancie vo výrokoch II., III., IV., V., VI., VII., XII. zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Konštatoval, že naposledy bolo o výživnom na maloleté deti rozhodované rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 6P/184/2014-298 zo dňa 07.12.2015, ktorým bolo manželstvo rodičov detí rozvedené a na čas po rozvedení boli maloleté deti A. a C. zverené do osobnej starostlivosti matky s oprávnením oboch rodičov maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu každého dieťaťa sumou vo výške 220,- Eur mesačne, z toho 170,- Eur ako bežné výživné a 50,- Eur na tvorbu úspor na ich osobitné účty. Súd zároveň upravil styk otca s maloletými deťmi, návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol a rozhodol o trovách konania. Rozsudok v časti výživného na maloleté deti v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/17/2016 - 347 nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2016. V tom čase boli maloleté deti žiačkami 3. triedy Základnej školy v F.. Matka bola zamestnaná v spoločnosti I. H., J. kde dosahovala priemerný mesačný netto príjem vo výške 14.329,- Kč (530,21 Eur). Maloletá A. sa stravovala v škole, za obedy sa platilo 22,- Eur mesačne. Maloletá trpela na atopický ekzém a navštevovala alergologickú ambulanciu, pričom sa jednalo o sezónny problém, alergia na peľ a chlad. Navštevovala tanečný krúžok. Maloletá C. sa stravovala v škole, za obedy sa platilo 22,- Eur mesačne. Maloletá mala atopický ekzém, navštevovala tanečný krúžok. Medzi pravidelné výdavky matky súvisiace so zdravotným stavom maloletých detí patrilo zakupovanie lieku Preventan Junior a Omega 3 na posilnenie imunity v sume 20,- Eur mesačne na každé dieťa. Otec býval v rodinnom dome, ktorý bol v jeho osobnom vlastníctve. Užíval dva osobné automobily, ktoré mal na leasing. Za Škodu Octaviu, rok výroby 2005, mesačne splácal 122,37 Eur a za Mercedes, rok výroby 2008, mesačne splácal 220,03 Eur. Otec ďalej splácal úver zo ŠFRB vo výške 150,33 Eur mesačne. Bol živnostníkom, v roku 2000 zriadil aj odštepny závod zahraničnej právnickej osoby so sídlom K. XXXX, L. M. G., zápis závodu trval. Z daňového priznania za rok 2013 mal súd preukázané, že jeho mesačný príjem bol vo výške 124,35 Eur a za rok 2014 bol vo výške 192,67 Eur. Daňové priznanie z ČR otec nepredložil, uviedol, že z tejto podnikateľskej činnosti nemá príjem. Otcove výdavky boli vo výške 1.006,70 Eur mesačne. V súlade s § 63 ods. 1 Zákona o rodine bol vyzvaný na preukázanie svojich príjmov, čo nespĺnil, a preto súd vychádzal z domnienky, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima (3.961,80 Eur).

6. Súd prvej inštancie riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, po opätovne vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

Zo správy ÚPSVaR Senica z 19.09.2023 vyplývalo, že otcovi ako SZČO, ktorému v čase vyhlásenia mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimočného stavu poklesli tržby, bol vyplácaný finančný

príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“ - Opatrenie č. 2 nasledovne: 10/2020 v sume 450,- Eur, 11/2020 v sume 270,- Eur, 12/2020 v sume 270,- Eur, 2/2021 v sume 870,- Eur, 3/2021 v sume 690,- Eur, 5/2021 v sume 870,- Eur, 6/2021 v sume 870,- Eur, 7/2021 v sume 300,- Eur, 10/2021 v sume 540,- Eur. Zo správy z finančnej kontroly mal súd preukázané, že otcovi bola vykonaná kontrola za obdobie od 01.10.2020 do 31.12.2021 s cieľom preveriť dodržiavanie podmienok v rámci projektu „Prvá pomoc“. Na základe vykonaného overovania neboli zistené žiadne nedostatky.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočky Senica mal súd preukázané, že otec poberal nemocenské dávky v mesiacoch 11/2020 v sume 167,40 Eur, 12/2020 v sume 267,90 Eur, 01/2021 v sume 267,90 Eur, 02/2021 v sume 242,- Eur, 03/2021 v sume 267,90 Eur, 04/2021 v sume 43,30 Eur, 11/2021 v sume 18,30 Eur, 12/2021 v sume 283,30 Eur, 01/2022 v sume 283,30 Eur, 11/2023 v sume 96,10 Eur, 12/2023 v sume 318,20 Eur, 01/2024 v sume 318,20 Eur. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava z 31.01.2022 vyplývalo, že otcovi vznikol od 03.01.2022 nárok na invalidný dôchodok v sume 166,30 Eur, z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Od 01.07.2023 mu bol invalidný dôchodok zvýšený na sumu 205,80 Eur a v súčasnosti na sumu 212,30 Eur mesačne.

Z lekárskej správy K. K. N. bolo zistené, že otec nemôže vykonávať prácu v predklone, vo vynútenej polohe, nesmie zdvíhať bremená ťažšie ako 17-22 kg, nie je pre neho vhodná práca v chlade, vlhku, neodporúča sa striedanie teplôt pracovného prostredia.

Z daňového priznania za rok 2019 mal súd preukázané, že otec mal základ dane 3.495,81 Eur, daň 0,- Eur, čo predstavuje priemerný mesačný netto príjem vo výške 291,- Eur. Z účtovnej závierky za obdobie roka 2019 vyplývalo, že príjmy otca predstavovali: predaj tovaru 674,- Eur, predaj výrobkov a služieb 68.214,- Eur, ostatné príjmy 1.410,- Eur. Výdavky celkom 66.802,- Eur, ktoré zahŕňali zásoby 53.518,- Eur, služby 8.427,- Eur, platby poisťného a príspevkov 2.531,- Eur, ostatné výdavky 2.326,- Eur. Iné príjmy otca v danom roku súd nemal preukázané.

Z daňového priznania otca za rok 2020 mal súd preukázané, že otec mal základ dane 1.019,71 Eur a daň bola vo výške 0,- Eur, čo by predstavovalo jeho mesačný príjem vo výške 85,- Eur. Z účtovnej závierky za obdobie roka 2020 vyplývalo, že príjmy otca predstavovali celkom 55.239,- Eur, a to za predaj výrobkov a služieb. Výdavky celkom 54.219,- Eur, ktoré zahŕňali zásoby 47.014,- Eur, služby 3.665,- Eur, platby poisťného a príspevkov v sume 2.613,- Eur, ostatné výdavky 927,- Eur. V roku 2020 otec poberal štátny finančný príspevok v rámci projektu „prvá pomoc“ celkom v sume 990,- Eur. V mesiacoch 11/2020 a 12/2020 bol otec práceneschopný a boli mu vyplatené nemocenské dávky spolu v sume 435,30 Eur. Celkový príjem otca v roku 2020 tak bol v sume 2.445,- Eur (1.019,71 Eur + 990,- Eur + 435,30 Eur), čo predstavuje mesačný príjem 203,75 Eur.

Z daňového priznania otca za rok 2021 mal súd preukázané, že otec mal základ dane 5.641,42 Eur a daň bola vo výške 214,70 Eur, čo by predstavovalo jeho mesačný príjem vo výške 452,- Eur. Z účtovnej závierky za obdobie roka 2021 vyplývalo, že príjmy otca predstavovali celkom 59.440,- Eur, a to za predaj výrobkov a služieb. Výdavky celkom 53.799,- Eur, ktoré zahŕňali zásoby 34.429,- Eur, služby 11.408,- Eur, platby poisťného a príspevkov 2.380,- Eur, ostatné výdavky 5.582,- Eur. V roku 2021 otec poberal štátny finančný príspevok v rámci projektu „prvá pomoc“ celkom v sume 4.140,- Eur. V mesiacoch 1/2021 až 4/2021, 11/2021 a 12/2021 bol práceneschopný a boli mu vyplatené nemocenské dávky v celkovej sume 1.122,70 Eur. Celkový príjem otca v roku 2021 bol v sume 10.689,42 Eur (5.426,72 Eur + 4.140,- Eur + 1.122,70 Eur), čo predstavuje mesačný príjem 890,78 Eur.

Z daňového priznania otca za rok 2022 mal súd preukázané, že otec mal základ dane 5.974,01 Eur a daň bola vo výške 265,- Eur, čo by predstavovalo jeho mesačný príjem vo výške 475,- Eur. Z účtovnej závierky za obdobie roka 2022 vyplývalo, že príjmy otca predstavovali celkom 78.131,- Eur, a to za predaj výrobkov a služieb. Výdavky celkom 72.157,- Eur, ktoré zahŕňali zásoby 60.623,- Eur, služby 4.499,- Eur, platby poisťného a príspevkov 2.503,- Eur, ostatné výdavky 4.532,- Eur. V mesiaci 1/2022 bol práceneschopný a boli mu vyplatené nemocenské dávky v sume 283,30 Eur. Od 1/2022 mu vznikol nárok na invalidný dôchodok v sume 166,30 Eur mesačne (okrem mesiaca 1/2022, keď poberal ND). Celkový príjem otca v roku 2022 bol vo výške 7.821,60 Eur (5.709,- Eur + 283,30 Eur + 1.829,30 Eur), čo predstavuje mesačný príjem 651,80 Eur.

Z daňového priznania otca za rok 2023 mal súd preukázané, že príjmy otca predstavovali celkom 60.415,- Eur a výdavky celkom 81.018,- Eur s tým, že výsledok hospodárenia bol v state – 20.603,11 Eur. Z účtovnej závierky za obdobie roka 2023 vyplývalo, že príjmy otca predstavovali celkom 60.416,- Eur, a to za predaj výrobkov a služieb. Výdavky celkom 81.019,- Eur, ktoré zahŕňali zásoby 75.037,- Eur, služby 2.389,- Eur, platby poisťného a príspevkov 2.711,- Eur, ostatné výdavky 882,- Eur. Rozdiel príjmov a výdavkov bol – 20.603,- Eur. V mesiacoch 11/2023 a 12/2023 bol práceneschopný a boli mu vyplatené nemocenské dávky celkom v sume 414,30 Eur. Od 01.07.2023 mu bol zvýšený invalidný dôchodok na

sumu 205,80 Eur mesačne. Celkový príjem otca bol v roku 2023 vo výške 414,30 Eur (ND) + 997,80 Eur (ID 6 x 166,30 Eur) + 1.234,80 Eur (ID 6 x 205,80 Eur) = 2.646,90 Eur, čo predstavuje mesačný príjem v sume 220,75 Eur.

Z protokolu Daňového úradu Trnava zo dňa 06.04.2023 súd zistil, že otcovi bola vykonaná daňová kontrola, predmetom ktorej bola daň z príjmov fyzickej osoby podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov za kalendárny rok 2021 so zameraním na kontrolu príjmov zahrňovaných do základu dane, kontrolu daňových výdavkov preukázateľne vynaložených na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov. Daňovým úradom bolo konštatované, že u kontrolovaného daňového subjektu neboli zistené porušenia zákona. Na základe vykonaného overovania neboli zistené žiadne nedostatky.

Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie peňažnými denníkmi otca za roky 2019 až 2023.

Z výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX vyplývalo, že otec je vlastníkom rodinného domu - byt č. 1 v podiele 1/1 a B. I. (sestra otca) je vlastníčkou rodinného domu - byt č. 2 v podiele 1/1, ktorý sa nachádza na parc. č. 783/3 obec F., k.ú. F. Z výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX pre obec F., k.ú. F. vyplývalo, že otec je vlastníkom nehnuteľností: parc. č. 783/3, orná pôda vo výmere 965 m², parc. č. 783/3, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 178 m², parc. č. 783/7, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 82 m², parc. č. 783/8, ostatná plocha o výmere 56 m², parc. č. 783/9, orná pôda o výmere 1.184 m², stavby - kancelárske priestory a sklad súp. č. XXXX na parc. č. 783/7 v podiele 1/1.

Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej O. B., nar. XX.XX.XXXX. Partnerka otca v písomnom vyjadrení zo dňa 17.12.2023 uviedla, že s otcom sa navštevujú nepravidelne, nežijú v spoločnej domácnosti. Keď je v domácnosti otca prispieva tak, že zakúpi potraviny, drogériu, avšak, keď je otec u nej na návšteve v ČR, za pobyt neplatí. Otec poberá prídavok na maloletú O. vo výške 60,- Eur mesačne, ktorý jej posielal na účet a prispieva na ňu výživným v sume 100,- Eur mesačne.

Z výpisu z obchodného rejstříku vedeného KS v Ostrave súd zistil, že odštepny závod G. B. - B. bol vymazaný ku dňu 09.03.2016. Otec aj naďalej býva v rodinnom dome, ktorý má dve bytové jednotky, jednu vlastní on a druhú jeho sestra, ktorá v dome od roku 2005 nebýva, otec užíva celý dom. Daň z nehnuteľností platí otec a od roku 2018 spláca aj úver za sestru, keďže ona v dome nebýva. Otec vyčíslil svoje mesačné náklady v sume cca 500,- Eur a výživné na dve maloleté deti spolu v sume 440,- Eur. Mesačne platí leasingovú splátku za vozidlo zn. Volvo, rok výroky 2010, v sume 189,95 Eur, ktoré si zakúpil pred tromi rokmi, pri kúpe ktorého uhradil akontáciu vo výške 1.500,- Eur. Naďalej vlastní vozidlo zn. Mercedes, leasing je uhradený. Vozidlo zn. Škoda Octavia predal pred tromi rokmi za cenu 1.450,- Eur.

V konaní mal súd prvej inštancie preukázané, že otcove mesačné náklady pozostávali z výdavku na plyn v sume 155,- Eur, RTVS v sume 4,64 Eur, vodu v sume 28,97 Eur, elektrinu v sume 64,66 Eur, zo stavebného sporenia - splácania úveru v sume 38,53 Eur, ŠFRB - splácania úveru v sume 93,04 Eur, úrazového poistenia v sume 64,- Eur, poistenia domu v sume 41,- Eur, t. j. spolu v sume cca 500,- Eur. Mesačné náklady otca v roku 2023 pozostávali z výdavkov na elektrinu v sume 69,- Eur, plyn v sume 164,- Eur, vodu v sume 36,67 Eur, úrazové poistenie v sume 64,- Eur, stavebné sporenie v sume 38,53 Eur, ŠFRB v sume 93,04 Eur, t. j. spolu v sume 465,- Eur.

7. Matka maloletých detí bola v čase ostatného súdneho rozhodnutia o výživnom zamestnaná v spoločnosti I. H., J., P., kde dosahovala priemerný mesačný príjem vo výške 14.329,- Kč (530,21 Eur). Bývala spolu s deťmi v 4-izbovom byte, za ktorý platila nájom vrátane energií v sume 360,- Eur mesačne. Matka je naďalej zamestnaná u tohto zamestnávateľa, pričom v roku 2020 dosiahla priemerný mesačný netto príjem v sume 19.813,- Kč (762,- Eur), v roku 2021 v sume 25.993,- Kč (1.039,- Eur), v roku 2022 v sume 25.393,- Kč (1.015,- Eur), v roku 2023 vo výške 28.575,- Kč (1.143,- Eur). Od 01.01.2024 došlo k zlúčeniu spoločnosti, nástupnícka spoločnosť H. K. I., Q.. Matka má naďalej pracovisko v P. a navýšenú mzdu o 3.000,- Kč (zložka prémie). Nepribudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť. Býva s deťmi v byte, za ktorý platila v roku 2021 mesačné poplatky za nájom 175,- Eur, za elektrinu 26,- Eur, za plyn 80,- Eur, za internet 13,50 Eur, t. j. spolu v sume 294,50 Eur. Deťom dobíja mobilné telefóny, každému v sume 8,- Eur. Za lieky pre deti a pre seba zaplatí mesačne 60,- Eur. Deťom zakupuje rôzne vitamíny, probiotiká a prípravky na akné. Výdavky jej vznikajú taktiež v súvislosti s cestovaním do zamestnania, vozením detí k lekárom a na ich voľnočasové aktivity v sume 195,- Eur mesačne. V roku 2022, 2023 matka vyčíslila mesačné náklady nasledovne: nájom v sume 177,- Eur, elektrina v sume 40,- Eur, plyn (zálohové platby) v sume 100,- Eur, internet v sume 15,30 Eur, t. j. spolu v sume 332,30 Eur. Na základe vyúčtovacích faktúr za spotrebu plynu, ktoré matka doložila bolo zrejmé, že v roku 2020 mala preplatok v sume 524,- Eur, v roku 2021 v sume 526,41 Eur a v roku 2022 v sume 444,72 Eur, z čoho vyplývalo, že skutočné mesačné náklady na plyn mala matka nižšie, a to v sume 56,- Eur. Výdavky za pohonné hmoty predstavovali sumu 240,- Eur mesačne. Matke bol 1x ročne vyplácaný daňový bonus, v roku 2020 v

sume 34.728,- Kč (: 12 = 2.894,- Kč, t. j. 115,76 Eur), v roku 2021 v sume 37.584,- Kč (:12 =3.132,- Kč, t. j. 125,28 Eur), v roku 2022 v sume 38.684,- Kč (: 12= 3.223,- Kč, t. j. 129,- Eur). V roku 2020 bol priemerný mesačný netto príjem matky v sume 22.707,- Kč (19.813 + 2.894), t. j. 908,28 Eur, v roku 2021 v sume 29.125,- Kč (25.993 + 3.123), t. j. 1.165,- Eur, v roku 2022 v sume 28.616,- Kč (25.393 + 3.223), t. j. 1.144,64 Eur. Za rok 2023 matke daňový bonus ešte nebol vyplatený.

8. Maloleté deti v čase ostatného súdneho rozhodnutia o výživnom (v roku 2015) navštevovali 3. ročník základnej školy, navštevovali školský klub a stravovali sa v škole, za čo matka platila sumu 22,- Eur mesačne pre každú z nich. Maloletá A. mala atopický ekzém. Navštevovala tanečný krúžok, za ktorý sa platil poplatok 5,- Eur mesačne a doučovanie z anglického jazyka s mesačným poplatkom 22,- Eur. Výdavky na maloletú C. boli totožné. Medzi pravidelné výdavky súvisiace so zdravotným stavom maloletých detí patrilo zakupovanie liekov na posilnenie imunity v sume 20,- Eur mesačne na každé z nich.

V čase podania návrhu otca na zníženie výživného boli maloleté žiačkami 8. ročníka základnej školy, v školskom roku 2021/2022 navštevovali 9. ročník základnej školy a za obedy v škole matka platila sumu 30,- Eur mesačne. Naďalej obe navštevovali tanečný krúžok - tanečnú skupinu ENDY, chodili na súťaže a jedenkrát za rok na sústredenie, za ktoré sa platilo 50,- Eur za každú. Za tanečný krúžok matka platí deťom ročný poplatok za obe v sume 100,- Eur. S tanečnou skupinou chodia na súťaže, zúčastnili sa európskeho pohára na Balatone, za ktorý matka zaplatila deťom poplatok spolu 200,- Eur, okrem toho im musela poskytnúť vreckové. Poplatky sa zaplatia za tri súťaže, ostatné uhrádza ZUŠ. Ďalšie výdavky vznikajú matke v súvislosti so zakupovaním oblečenia na tanečný krúžok, obuvi, kostýmov. Deťom od posledného súdneho rozhodnutia pribudla voľnočasová aktivita - ZUŠ hra na gitare, od 7. ročníka základnej školy s mesačným poplatkom 14,- Eur za obe deti. Obe deti sa učili hrať na gitaru od 7. do 9. ročníka základnej školy, za čo každej matka polročne platila sumu 35,- Eur. Naďalej obe chodili na doučovanie z anglického jazyka, za čo matka platí spolu 36,- Eur mesačne. Deti chodili na doučovanie z matematiky, prípadne majú konzultácie cez Messenger. Poplatok matka uviesť nevedela. V roku 2020 sa obe zúčastnili lyžiarskeho výcviku, za ktorý matka zaplatila spolu sumu 100,- Eur a za zapožičanie lyží sumu 74,- Eur. Za nákup oblečenia na lyžiarsky výcvik deťom matka zaplatila sumu 2.270,- Kč. Deti navštevujú cyklistický krúžok, za ktorý sa poplatok neplatí, poplatok sa platí iba za ubytovanie, ak idú na výlet, pričom naposledy matka za ubytovanie oboch detí v Zlatníckej doline zaplatila spolu sumu 50,- Eur. V decembri 2021 z dôvodu dištančného vzdelávania matka deťom kúpila počítač, za ktorý zaplatila sumu 8.523,- Kč. Obe deti majú nasadený zubný strojček, časť nákladov matke prepláca poisťovňa. Na maloletú C. matke nebola poisťovňou preplatená suma 332,- Eur. Maloletá A. bola len na začiatku liečby, za zubný strojček matka zaplatila 72,25 Eur, ktoré jej neboli preplatené. Obe maloleté navštevujú od 01.09.2022 stredné školy, C. navštevuje Cyrilo-Method. gymnázium a SŠP v Brne, býva na internáte. A. navštevuje SŠ J. Čabelku v Holíči, pedag. odbor. V škole majú prax, odmenu nepoberajú a ani štipendium.

Maloletá C. chodí domov na víkendy. Cestuje vlakom z Břeclavy do Brna a naspäť, cestovné je v sume 18,- Eur mesačne. Počas týždňa býva na internáte, poplatok je od 9/2022 v sume 1.320,- Kč (52,80 Eur) mesačne. Za obedy v škole platí mesačne sumu 1.000,- Kč (40,- Eur), 02 paušál je v sume 638,- Kč (26,- Eur), raňajky a večere sú v sume 1.000,- Kč (40,- Eur). V roku 2022 bolo školné - ročný poplatok v sume 5.600,- Kč (224,- Eur, t. j. 18,66 Eur mesačne), v roku 2023 v sume 6.400,- Kč (256,- Eur, t. j. 21,33 Eur mesačne). Mesačné náklady na maloletú C. počas školského roka v súvislosti so školou, cestovaním a stravou predstavujú sumu cca 200,- Eur. C. trpí na atopický ekzém, navštevuje kožnú ambulanciu v Skalici, užíva lieky, ktoré sú hrazené poisťovňou. V roku 2022 navštevovala ZUŠ - hru na gitare s ročným poplatkom v sume 70,- Eur. Navštevuje ZUŠ F. - tanečný odbor s ročným poplatkom za rok 2022 v sume 50,- Eur, za rok 2023 v sume 80,- Eur a za rok 2024 v sume 80,- Eur. Zakúpenie kostýmov v roku 2022 predstavovalo sumu 50,- Eur. V roku 2022 bola na lyžiarskom výcviku s poplatkom 8.000,- Kč (320,- Eur) a výlete s poplatkom 1.500,- Kč (60,- Eur).

Maloletá A. má obedy v škole, za ktoré sa v roku 2022 platila suma 40,- Eur mesačne a v roku 2023 suma 44,- Eur mesačne. V roku 2021 mala helikobaktera, musí jesť veľa zeleniny, ovocia, rýb. Keď príde domov, matka jej dáva plnohodnotnú stravu. Cestovné do školy je v sume 26,- Eur mesačne, vreckové v sume 40,- Eur mesačne. Chodí na doučovanie z anglického jazyka s poplatkom vo výške 21,- Eur mesačne. Mesačné náklady na maloletú A. počas školského roka v súvislosti so školou, cestovaním, obedmi, doučovaním z anglického jazyka predstavujú sumu 127,- Eur. A. má problémy so zrakom, má špeciálne upravené okuliare, za ktoré zaplatila v roku 2023 sumu 120,- Eur. V roku 2022 navštevovala ZUŠ - hru na gitare s ročným poplatkom 70,- Eur. Za školské pomôcky jej matka v roku 2022 zaplatila sumu 150,- Eur a v roku 2023 sumu 200,- Eur. V roku 2022 bola na výlete v Prahe s poplatkom

v sume 70,- Eur a vreckovým v sume 30,- Eur, trhy vo Viedni stáli 30,- Eur. ZUŠ F. - tanečný odbor je s ročným poplatkom v roku 2022 v sume 50,- Eur, v roku 2023 v sume 80,- Eur, v roku 2024 v sume 80,- Eur. Zakúpenie kostýmov v roku 2022 bolo v sume 50,- Eur. V roku 2023 bola na lyžiarskom výcviku s poplatkom v sume 110,- Eur.

Obe maloleté bývajú často choré (jedná sa o sezónne ochorenia) s čím je spojené zakupovanie vitamínov. Obe deti sa učili hrať na gitaru do 7. do 9. ročníka základnej školy s polročným poplatkom v sume 35,- Eur na dieťa. V roku 2022 boli očkované proti rakovine krčka maternice, za čo matka zaplatila sumu 247,50 Eur.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti.

K argumentácii právneho zástupcu matky, vo vzťahu k posúdeniu možností, schopností a majetkových pomerov povinného - otca maloletých k plneniu jeho vyživovacej povinnosti, v tom smere, že sa má vychádzať z jeho fiktívneho príjmu podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine a nie z príjmu potencionálneho podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd uviedol, že cieľom ustanovenia § 63 Zákona o rodine je umožniť súdu zistiť výšku zárobných možností povinného rodiča v prípade, ak má príjmy aj z inej než závislej činnosti a povinný rodič zo špekulatívnych dôvodov nemá snahu predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, resp. ich súdu nepreukáže alebo nesprístupní. Aké konkrétne podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov je rodič povinný súdu preukázať, závisí od každého konkrétneho prípadu a je vecou súdu, ktoré podklady bude od rodiča požadovať. V prípade podnikateľského subjektu je základom daňové priznanie či už fyzickej alebo právnickej osoby, okrem ktorého si môže súd na verifikáciu tvrdení účastníkov konania vyžiadať ďalšie podklady, napríklad peňažné denníky otca súvisiace s jeho podnikaním. V prípade pochybností o skutočných schopnostiach či majetkových pomeroch, ktoré sú i z hľadiska daňových predpisov ľahko verifikovateľné a v prípade, ak by daňový subjekt uplatňoval výdavky v rozpore s daňovými predpismi, to znamená v rozsahu výdavkov, ktoré neslúžia na prevádzku živnosti, dopúšťal by sa trestného činu skrátenia dane, ktoré skúmanie však prekračuje rámec konania o určenie výživného, nakoľko patrí do kompetencie daňového úradu a eventuálne orgánov činných v trestnom konaní. Až v prípade, ak povinný rodič nepredloží súdu požadované doklady a uvedené skutočnosti nie je možné zistiť iným spôsobom, pričom životná úroveň povinného rodiča nasvedčuje tomu, že ním prezentované výsledky jeho podnikateľskej činnosti nie sú v súlade s predloženými podkladmi a povinný odmieta poskytnúť ďalšie podklady, resp. sprístupniť súdu údaje podľa osobitného predpisu potrebné pre správne vyhodnotenie jeho možností, schopností a majetkových pomerov, prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, teda súd vychádza z fikcie príjmu povinného rodiča - z 20-násobku sumy životného minima.

V predmetnom konaní súd prvej inštancie nezistil dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, pretože otec si v priebehu konania splnil svoju edičnú povinnosť, keď predložil relevantné dokumenty potrebné na zhodnotenie výsledkov jeho podnikateľskej činnosti, pričom z vykonaného dokazovania neboli preukázané okolnosti o takej nadštandardnej životnej úrovni otca, ktoré by odôvodňovali ďalšie hĺbkové skúmanie jeho príjmov a výdavkov súvisiacich s jeho podnikaním. Navyše v konaní mal súd zo správy z finančnej kontroly uskutočnenej ÚPSVaR Senica za kontrolované obdobie od októbra 2020 do 31.12.2021 preukázané, že u povinnej osoby - otca maloletých bola vykonaná kontrola s cieľom preveriť, dodržiavanie povinností samostatne zárobkovo činnnej osoby, pričom neboli zistené žiadne nedostatky. Z Protokolu Daňového úradu Trnava zo 06.04.2023 mal súd preukázané, že otcovi maloletých bola vykonaná daňová kontrola na daň z príjmov fyzickej osoby podľa zákona č. 595/2003 Z. z. za kalendárny rok 2021 so záverom: „Na základe zistených skutočností a kontrolou predložených dokladov neboli u kontrolovaného daňového subjektu zistené porušenia zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov. Otec predložil súdu peňažné denníky za roky 2019 - 2023, následne súd na pojednávaní dopytoval otca k jednotlivým položkám peňažných denníkov pričom nezistil žiadne neprimerané príjmy resp. výdavky (v rámci možností súdu tieto položky preskúmať).

Majetkové pomery otca sú v podstate rovnaké ako v čase ostatného súdneho rozhodnutia o výživnom na maloleté deti. Otec je vlastníkom jedného bytu v rodinnom dome v F.. Druhý byt je vo vlastníctve jeho sestry. Na stavbu rodinného domu si otec zobral úvery, ktoré doposiaľ spláca (93,04 Eur ŠFRB a 38,53 Eur stavebné sporenie). Otec je spoločne s matkou vlastníkom stavby - kancelárske priestory a sklad s. č. XXXX na parc. č. 783/7, obec F., ktoré postavil svojpomocne, náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti so stavbou, si odpisuje v nákladoch z podnikania. Stavba patrí do BSM, ktoré doposiaľ nie je vyporiadané. Otec užíva osobné motorové vozidlo zn. Volvo, rok výroby 2010, na ktoré spláca mesačnú splátku úveru 189,95 Eur, čo si vykazuje v daňovom priznaní, nakoľko auto používa na podnikateľské účely a vozidlo zn. Mercedes, rok výroby 2008, ktoré taktiež používa na podnikateľské účely, keď na ňom

preváža materiál. Vzhľadom na rok výroby osobných motorových vozidiel súd nezdial názor matky, že otec užíva luxusné motorové vozidlá, pričom otec uviedol, že potrebuje obe vozidlá pre podnikateľské účely. Volvo využíva na obhliadky ku klientom s lepšou možnosťou parkovania a osobnú potrebu, a vozidlo Mercedes na prepravu materiálu. Súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného nepostupoval v zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine (fikcia príjmu), nakoľko nebola splnená podmienka na jeho aplikáciu, keď otec predložil súdu všetky ním vyžadované podklady na zistenie príjmu, v ktorých súd dopĺňujúcimi otázkami (ako aj otázkami právneho zástupcu matky) nezistil, že by nezodpovedali realite.

10. Súd prvej inštancie opätovne zamerlal dokazovanie na zistenie rozdielu medzi výškou príjmu otca a jeho výdavkov. Otec v konaní tvrdil, že má veľa dlhov, ktoré mu vznikli z podnikateľskej činnosti ešte v roku 2013 a ktoré spláca, pričom mu finančne pomáha aj jeho brat a rodičia. Na úhradu svojich výdavkov používa príjmy z podnikateľskej činnosti, ktoré si následne vykazuje v nákladoch. Otec predložil súdu čestné prehlásenie R. S. B., starého otca, z ktorého súd zistil, že spoločne s manželkou otcovi maloletých finančne pomáhajú, majú na to finančné podmienky, čo aj preukázal rozhodnutiami Sociálnej poisťovne o výške dôchodku, ktorí poberajú. Taktiež aj partnerka otca, R. B. N., vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že mu prispieva tou formou, že v čase pobytu v SR nakúpi potraviny, drogeriu, avšak nevedú spoločnú domácnosť.

Súd konštatoval, že na strane otca došlo k výraznej zmene pomerov, keď na základe odborného lekárskeho posudku zo dňa 17.01.2022 je invalidný s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 45%. Otcovi vznikol nárok na invalidný dôchodok od 03.01.2022 a z lekárskej správy K. K. N. vyplývalo, že otec maloletých nemôže vykonávať prácu v predklone, vo vynútenej polohe, nesmie zdvíhať bremená ťažšie 17-22 kg, nie je vhodná práca vo vlhku, chlade, neodporúča striedanie teplôt pracovného prostredia. Bol na magnetickej rezonancii a doplác 180,- Eur. Navštevuje ortopéda, K. J. v Skalici. Bola mu diagnostikovaná Artróza prstov oboch rúk, podstupuje liečbu v nemocnici Agel Skalica, každé dva mesiace mu vpichujú do každého prsta injekciu, za čo doplác pri každom zákroku 30,- Eur, túto liečbu absolvoval už 3x. Nevedel uviesť koľko takýchto procedúr bude musieť absolvovať. Navštevuje psychológa, pretože má problémy s pamäťou (dôsledok úrazu z minulosti). Zhoršil sa mu zrak, nosí okuliare. Užíva lieky Nolpaza, Flector, Prenessa. Otec pred súdom uviedol, že zhoršenie jeho zdravotného stavu spôsobilo, že musel obmedziť svoju podnikateľskú činnosť. V roku 2023 podstúpil operáciu ramena a v roku 2024 opätovnú reoperáciu. Pomery na strane otca sa zmenili do takej miery, že návrh na zníženie výživného možno považovať za dôvodný. Otec sa v súčasnosti nachádza v ťaživej životnej situácii, vzhľadom na svoj zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nie je v jeho možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch podieľať sa na výžive maloletých doposiaľ určenou sumou výživného. Pri rozhodovaní o výživnom je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje. Je zrejmé, že príjem z podnikateľskej činnosti otca je nízky, v poslednom roku stratový, preto by sa otec mal zamyslieť nad tým, ako usporiadať svoj pracovný život, majetkové pomery, tak aby sa mohol podieľať na výžive mal. detí a na ich všestrannom vývine.

Otec žiadal znížiť výživné na maloleté deti od podania návrhu na súd, t. j. od 11.09.2020. Súd zistil, že priemerný mesačný príjem otca z podnikania bol v roku 2020 v sume 85,- Eur (za 10 mesiacov 102,- Eur, 11, 12/2020 bol PN a poberal nemocenské dávky, a to v 11/2020 v sume 167,40 Eur a v 12/2020 v sume 267,90 Eur) a bol mu ako SZČO vyplácaný finančný príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“ v 10/2020 v sume 450,- Eur, v 11/2020 v sume 270,- Eur, v 12/2020 v sume 270,- Eur, a to z dôvodu poklesu tržieb (porovná sa tržba za vykazovaný mesiac s tržbou za rovnaký mesiac roka 2019). Priemerný mesačný príjem otca bol v roku 2020 v sume 203,75 Eur. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že z uvedeného príjmu otec nie je schopný plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške, v akej bola určená ostatným súdnym rozhodnutím. Vzhľadom na jeho zdravotný stav je síce možné, aby sa mohol zamestnať, keď podnikateľské aktivity otca sú dlhodobo nevýnosné, ale jeho pozícia na trhu práce je v porovnaní so zdravou osobou znevýhodnená. Vzhľadom na jeho zdravotný stav a mieru obmedzenia, bolo zrejmé, že otec nemôže vykonávať fyzicky namáhavé práce, avšak aj pri takomto obmedzení je možné vykonávať niektoré fyzické práce, ako napríklad pozícia vrátnika s priemernou mesačnou mzdou 840,- Eur brutto, pracovník SBS 800-1.200,- Eur (T.), pričom výška poberania invalidného dôchodku tým nie je obmedzená. Poukázal na to, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom nebolo ohrozené, princíp potenciality sa vzťahuje na oboch rodičov, nielen na otca. Podľa zverejnených údajov Štatistického úradu v roku 2020, aj napriek protipandemickým opatreniam, bola priemerná mesačná mzda v sume 1.133,- Eur. V prípade, ak by bol otec zamestnaný na riadny pracovný úväzok a prípadne by poberal aj príjem z prenájmu bytu

v rodinnom dome, v ktorom obýva dve bytové jednotky prevažne sám, bolo by v jeho silách platiť výživné na každé dieťa vo výške 170,- Eur mesačne, vzhľadom na vek a potreby detí.

11. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že na strane matky došlo k výraznej zmene pomerov oproti roku 2015, keď sa jej zvýšil priemerný mesačný príjem v roku 2020 o sumu 8.378,- Kč (335,- Eur), v roku 2021 o sumu 14.800,- Kč (592,- Eur), v roku 2022 o sumu 14.287,- Kč (571,- Eur), v roku 2023 o sumu 14.246,- Kč (569,- Eur). Na maloleté deti poberala prídavky v roku 2022 spolu v sume 60,- Eur mesačne a v roku 2023 spolu v sume 120,- Eur mesačne. Matke nepribudla žiadna ďalšia vyživovacia povinnosť. Podstúpila operáciu žľčníka, musí mať diétnu stravu, jesť hlavne biele mäso. Trpí na respiračné ochorenie, mesačne si zakúje liek Blikurima v sume 410,- Kč.

12. Vecne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že otec počas konania predložil súdu všetky ním vyžadované podklady na zistenie jeho príjmu. Rovnako preukázal podstatnú zmenu pomerov súvisiacu so zhoršením zdravotného stavu, pre ktorý už nemôže vykonávať podnikateľskú činnosť v rozsahu ako v čase posledného súdneho rozhodnutia o výživnom. Súd preto pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti vychádzal z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine a výživné prispôobil schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom rodičov, počtu ich vyživovacích povinností a zároveň odôvodneným potrebám maloletých detí. Súd uviedol, že vyživovaciu povinnosť otca je možné znížiť, a to od podania návrhu, keď v roku 2020, aj vzhľadom na protipandemické opatrenia, bol jeho príjem z podnikania nízky a v mesiacoch 11,12/2020 bol práceneschopný (PN trvala od 11/2020 do 4/2021, od 11/2021 do 1/2022, od 11/2023 do 3/2024). Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič, by malo predstavovať 20-30% z čistého príjmu. V danom prípade napriek tomu, že priemerný mesačný netto príjem otca bol v roku 2020 len v sume 203,75 Eur, otec navrhol zníženie výživného na sumu 150,- Eur mesačne na každé z maloletých detí. Súd pri rozhodovaní o výške výživného neprihliadol len na príjmy otca, ale aj na jeho potenciálne možnosti, keď v roku 2020 ešte nebol invalidný a priemerná mesačná mzda zamestnanca bola vo výške 1.133,- Eur. Otec vlastní jeden byt v rodinnom dome, pričom využíva aj byt sestry, býva sám (partnerka s dieťaťom býva u otca len v niektoré dni), uhrádza platby energií za dva byty, spláca úvery, ktoré si zobral na dom. Je potom na mieste, aby otec zväzil svoje bytové podmienky, zabezpečil si menej nákladné bývanie, prípadne niektorý z bytov prenajal, čím by bol jeho príjem vyšší. Súd musel prihliadnuť aj na zmenu pomerov na strane maloletých detí, ktoré boli v roku 2020 žiačkami 8. ročníka základnej školy, od 9/2022 sú študentkami strednej školy a náklady matky v súvislosti s ich vekom, školou, zdravotným stavom, mimoškolskými aktivitami vzrástli. V každom prípade bolo potrebné prihliadať na zásadu rovnakej životnej úrovne rodičov a detí. Súd považoval zníženie výživného na sumu 170,- Eur na každé z detí, bez stanovenia výživného určeného na tvorbu úspor (majetkové pomery otca neodôvodňujú naďalej platiť výživné na tvorbu úspor a výživné na tvorbu úspor by malo byť využívané tam, kde majetkové pomery a celkové schopnosti a možnosti rodiča sú nadštandardné) za spravodlivé rozhodnutie, ktorým sa zachová primeraná miera proporcionality výživného na obe otcove deti, pričom vzhľadom na zásadne zvýšený príjem matky, zvýšené prídavky na deti, ktoré poberá matka, bol súd toho názoru, že negatívny vplyv zníženého výživného na maloleté deti je týmito okolnosťami výrazne zmierňovaný.

V januári 2022 bol otec uznaný za invalidného, s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 45%, preto už nebolo možné vychádzať z potenciálnych možností otca, z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca za daný rok, avšak otec začal poberať invalidný dôchodok v sume 166,- Eur a v prípade, ak by vykonával prácu zodpovedajúcu jeho zdravotnému stavu (pozícia vrátnika s priemernou mesačnou mzdou 840,- Eur brutto, pracovník SBS 800-1.200,- Eur) a mal by príjem aj z prenájmu bytu, platiť výživné v sume 170,- Eur na každé z detí by bolo v jeho silách.

Súd znížil výživné na každé z detí na rovnakú výšku, vzhľadom k tomu, že ide o rovnako vekovo staré deti-dvojičky, a to i napriek tomu, že náklady na C. v súvislosti so štúdiom a bývaním na internáte sú vyššie, avšak A. má náklady súvisiace s doučovaním anglického jazyka, so zabezpečovaním zdravých, cenovo drahších potravín (v roku 2021 mala helikobakter, musí jesť veľa zeleniny, ovocia, rýb), má problémy so zrakom. Obe deti majú problémy so zubami, s čím vznikajú matke finančné náklady. Ostatné náklady, ktoré deti majú, súvisia s ich mimoškolskými aktivitami - chodením do tanečného krúžku, adaptačnými pobytmi, súťažami, zakupovaním kostýmov, výletmi. Ide teda o voľnočasové aktivity, ktoré sú na zvážanie, vzhľadom na ich finančnú náročnosť a schopnosti rodičov tieto aktivity maloletých detí financovať.

Za zásadnú a prelomovú okolnosť, ktorá odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca, súd považoval aj narodenie dcéry O. dňa XX.XX.XXXX, keďže narodenie dieťaťa je závažnou udalosťou, ktorá súvisí s povinnosťou prihliadať na novovzniknuté odôvodnené potreby ďalšieho dieťaťa i na

sledovanie proporcionality nákladov súvisiacich so starostlivosťou o všetky maloleté deti, ktoré sú na výživu povinného otca odkázané. Súd preto od XX.XX.XXXX znížil výživné otca na každé z maloletých detí na sumu 150,- Eur mesačne, ktoré zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca s prihliadnutím na počet jeho vyživovacích povinností. Súd mal za to, že potreby maloletých detí budú pokryté, keď budú hradené výživným od otca vo výške 150,- Eur, výživným od matky vo výške 150,- Eur a prídavkami na deti vo výške 60,- Eur mesačne. Konštatoval, že uvedená skutočnosť nezbavuje otca povinnosti dbať na dodržiavanie primeranej životnej úrovne všetkých maloletých detí zabezpečením adekvátneho pracovného príjmu, ktorý bude súčasne zodpovedať i jeho zdravotnému stavu.

13. Súd prvej inštancie nevyhovel návrhu otca na zníženie výživného v celom rozsahu, preto ho vo zvyšku jeho návrh zamietol a zároveň, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, zamietol návrhy matky na zvýšenie výživného.

14. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu. Dôvody pre iné rozhodnutie o trovách konania súd v danom prípade nezistil.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých z dôvodu, že je založený na zjavnej a vedomej manipulácii skutkového stavu. Súdu prvej inštancie vytýkala, že svoje rozhodnutie založil na prekrútení ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, keď uviedol, že až v prípade, ak povinný rodič nepredloží súdu požadované doklady a uvedené skutočnosti nie je možné zistiť iným spôsobom, pričom životná úroveň povinného rodiča nasvedčuje tomu, že ním prezentované výsledky jeho podnikateľskej činnosti nie sú v súlade s predloženými podkladmi a povinný odmieta poskytnúť ďalšie podklady, resp. sprístupniť súdu údaje podľa osobitného predpisu potrebné pre správne vyhodnotenie jeho možností, schopností a majetkových pomerov, prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, teda súd vychádza z fikcie príjmu povinného rodiča, 20-násobku sumy životného minima. Poukázala na ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedla, že inštitút fikcie príjmu nezakladá rodičovi žiadnu edičnú povinnosť, tú má v zmysle CSP každá osoba, ale zakladá mu dôkazné bremeno, ktoré prelamuje vyšetrovaciu zásadu. Rodič má sám vedieť a predložiť dostatočné doklady na posúdenie svojich majetkových pomerov a pokiaľ tak neurobí, nastupuje fikcia príjmu, ktorá má aj sankčnú povahu. Za absurdné považovala to, ak sa súd rodičovi (v tomto prípade otcovi) doprosuje, aby preukázal svoje príjmy, a keď tak otec neurobí, súd bezradne skonštatuje, že otec predložil všetky požadované doklady, a teda svoje dôkazné bremeno, účelovo nazvané edičnou povinnosťou, uniesol. Mala za to, že 4 roky trvajúce súdne konanie, založené na predstieranom a úmornom aplikovaní „vyšetrovacej zásady“, prinieslo žalostný výsledok. Súd totiž iba náhodne zhromažďoval papiere, ktoré nevyhodnotil, a žiadne sporné skutočnosti reálne neskúmal. Spis má vyše 800 listov, ktoré majú nulový prínos pre zistenie skutkového stavu, ktoré nijako nepokročilo, stále totiž nie je jasné, z čoho otec žije, keď deklaruje, že celé roky zarába menej, ako vôbec platí výživné. Namietala, že na úvod sudkyňa „posúdila“ pomery detí zmätenou vetou, ktorá je v zjavnom rozpore s výrokom rozsudku, keď uviedla, že bolo potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že obe deti začali od septembra 2022 chodiť na strednú školu, čím náklady matky vzrástli, súd preto výživné neznižoval. Súd však výživné znížil. Hneď ďalšia veta je v zjavnom logickom rozpore s predchádzajúcou, v ktorej súd uviedol, že znížil výživné na každé z detí na rovnakú výšku vzhľadom k tomu, že ide o vekovo rovnako staré deti – dvojčičky, a to aj napriek tomu, že náklady na C. v súvislosti so štúdiom a bývaním na internáte sú vyššie, avšak A. má náklady súvisiace s doučovaním anglického jazyka, so zabezpečením zdravých, cenovo drahších potravín (v roku 2021 mala helikobakter, musí jesť veľa zeleniny, ovocia, rýb), má problémy so zrakom. Bola toho názoru, že ďalšou právnou aj logickou bizarnosťou je záver súdu o tom, že ostatné náklady, ktoré deti majú, súvisia s ich mimoškolskými aktivitami, chodením do tanečného krúžku, adaptačnými pobytmi, súťažami, zakupovaním kostýmov, výletmi, teda ide o voľnočasové aktivity, ktoré sú na zvážení, vzhľadom na ich finančnú náročnosť a schopnosti rodičov tieto aktivity maloletých financovať. Uviedla, že nešlo o žiadne neprimerané náklady, ale len o bežné, finančne doslova nenáročné voľnočasové aktivity detí, pričom podľa predstáv súdu má otec prispievať iba na holé živobytie detí a všetky ostatné náklady má už znášať ona. Takýto postoj označila za starostlivosť súdu o plnoletého otca, čo je charakteristické aj pre celý priebeh konania. Napriek tomu, že naposledy bolo výživné stanovené rozsudkom zo dňa 07.12.2015, teda v čase, keď mali deti 8 rokov a dnes majú 17 rokov a sú takmer dospelé, súd napriek ich vyšším nákladom, výživné znížil. Ďalej uviedla, že veľmi podrobne preukázala súdu všetky rodinné výdavky a napätú finančnú situáciu, avšak súd na dôkazy ňou predložené reagoval zaujatým vyšetrovaním doslova banalít (či musí užívať antikoncepciu a prečo C. kupuje cestovný lístok na cestu do školy na rýchlik a nie na osobný vlak). Poukázala na to, že sudkyňa

zníženie výživného odôvodnila zhoršeným zdravotným stavom otca, pre ktorý už nemôže vykonávať podnikateľskú činnosť v rozsahu ako v čase posledného súdneho rozhodnutia o výživnom, hoci takýto záver nemá žiadnu oporu v ekonomických výsledkoch podnikania otca a súčasne úplne opomína, že otcove podnikanie mu dlhoročne prináša menší príjem (zisk), než je výška minimálnej mzdy, takže je úplne jedno, aká je schopnosť otca podnikateľ, pretože z pohľadu ekonomických výsledkov je úplne neschopný podnikateľ a už dávno sa mal zamestnať, napr. ako vrátnik či informátor, čo je profesia priamo určená pre invalidov, aj domnelých a dosahoval by vyšší príjem ako z podnikania. Namietala, že súd ako rozhodujúci dátum pre zníženie výživného zvolil 11.09.2020, teda deň podania návrhu otca na zníženie výživného, pričom v lekárskej správe zo dňa 03.01.2022 sa uvádzajú rôzne ortopedické zdravotné ťažkosti už od roku 2013, ktoré mu však nijako nebránili v rokoch 2018 a 2019 cvičiť s činkami, teda s ťažkými bremenami. Tvrdila, že otec je zjavný simulant. Bolo pre ňu záhadou, na základe čoho sudkyňa dospela k záveru, že otec mal zhoršený zdravotný stav s dosahom na schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť práve od 11.09.2020, keďže absentuje vysvetlenie k akému zníženiu príjmov otca malo dôjsť od 11.09.2020, resp. pred týmto dátumom. Bola toho názoru, že údajné zhoršenie zdravotného stavu nemalo žiaden merateľný vplyv na jeho príjmy, naopak, úspešnou simuláciou sa otcovi podarilo zvýšiť si príjem práve o rôzne štátne dávky. Tvrdila, že scenár predkladania daňových priznaní založených na zjavne fiktívnom účtovaní o príjmoch otec zopakoval aj v tomto konaní (tak ako to urobil v minulom konaní v roku 2015), keď po zdanení deklaroval obdobné, či nižšie zisky. Mala za to, že daňové priznania otca sú zjavne lživé, dôkazne irelevantné a po vzniku invalidity sa otcovi príjem z podnikania dokonca zvýšil, a to o invalidný dôchodok. A to vôbec nie sú započítané príjmy z rôznych podporných dávok, nemocenského a čiastočného invalidného dôchodku, ktoré príjmy otca ešte aj číselne zvyšujú. Uviedla, že z daňových priznaní vidno, že aj obrat otca sa po vzniku invalidity od 03.01.2022 značne zvýšil, rok 2022 bol dokonca rekordným rokom podnikania otca. Invalidita otca by teda mohla byť vysvetlením pre prípadný pokles jeho príjmov, ak by k nemu došlo. Pokiaľ dôjde naopak k zvýšeniu príjmov, je doslova bizarnosťou uľavovať otcovi na výživnom z dôvodu jeho invalidity. Bola toho názoru, že otec o svojich príjmoch klame a súd tak bol povinný aplikovať inštitút fikcie príjmu podľa ustanovenia § 63 ods. 1 poslednej vety Zákona o rodine okamžite po tom, ako otec už v návrhu deklaroval daňovými priznaniami príjem vyšší ako platí výživné a v návrhu sám uviedol, že má príjem 1.500,- Eur. Poukázala na to, že otec na pojednávaní dňa 21.03.2024 vyhlásil, že sa nemôže zamestnať, napr. ako vrátnik, lebo by sa nemal kto starať o jeho zákazníkov a za 1.500 alebo 2.000,- Eur sa mu robiť neoplatí, na to súd iniciatívne zistil, že vrátnici zarábajú 800,- Eur, čo by otcovi nepomohlo, ale opomenul vykonať ďalšiu myšlienkovú operáciu, a to porovnanie príjmov otca z podnikania s týmto domnelým zárobkom vrátnika, pričom by zistil, že vrátnik zarobí viac ako otec podnikateľ. Otec svojím výrokom, že za 1.500 alebo 2.000,- Eur sa mu robiť neoplatí, spontánne odhalil svoje príjmové pomery. Nestotožnila sa s konštatovaním súdu prvej inštancie o nízkej hodnote vozidiel otca, čo zo strany súdu označila za špekulatívne, najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že údajný invalid, ktorý predstiera, že trie biedu, vynakladá na svoje luxusné SUV Volvo splátky úveru 189,95 Eur mesačne a cca 100,- Eur na naftu, teda ročne predstavujú splátky úveru sumu 2.279,40 Eur, čo je hodnota dvoch ojazdených Fabií 1. generácie, ktoré vozidlo by mu ako invalidovi s príjmom pod životné minimum úplne stačilo. Na podnikanie má otec ešte aj dodávku a jeho družka má ďalšie luxusné SUV. Mala za to, že otec na podnikanie nepotrebuje vozidlo typu SUV, najmä pokiaľ nemá ani na platenie výživného.

Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jej návrhom na zvýšenie výživného bude v celom rozsahu vyhovieť.

16. K odvolaniu matky sa vyjadril otec tak, že s ním nesúhlasí a odvolaciemu súdu navrhuje, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Mal za to, že strana matky súdne konania už dlhodobo nevedie vecne, ale veľmi často osočujúco nielen voči nemu, ale i samotnému súdu. Uviedol, že matka nikdy neakceptovala nič okrem svojich požiadaviek a svojich predstáv, pre ktoré nielenže ignoruje zákonnú úpravu, ale znižuje sa k ľahko priehľadným manipuláciám (ako tej s navyšovaním preddavkových platieb a zamlčaniu následného vracania stoviek Eur na preplatkoch), nešťítí sa spochybňovať a dehonestovať odbornosť lekárov, ktorí skonštatovali zhoršenie jeho zdravotného stavu, ktoré viedlo až k jeho invalidite. Matku nezaujíma, že v tomto roku absolvoval už dve operácie ramien (poškodený sval) a v zimných mesiacoch pôjde na tretiu operáciu. Spochybňuje u neho zrealizované kontroly z ÚPSVaR (príspevok), SP (invaliditu) a DÚ (podnikanie) a ich závery, pričom žiadna inštitúcia nikdy nezistila žiadne pochybenia, či už v rámci vyplácania príspevkov počas pandémie, jeho zdravotného stavu, uznania invalidity (45%), či v účtovných dokladoch v rámci podnikateľskej činnosti. Strana matky tak nekorektne, bez právnych argumentov spochybňuje zákonné rozhodnutia. Poukázal na to, že matka svoje náklady i náklady dcér nadhodnotila nielen v tomto konaní, ale aj

v minulom, čo skonštatoval aj súd. Tvrdil, že matka súdom zistený skutkový stav prekrúca a súd od začiatku zavádza, dokonca klame a do jeho úst vkladá slová, ktoré na pojednávaní dňa 21.03.2024 a ani inokedy nepovedal. Čo sa týka dĺžky konania, ktorú matka napáda, takéto predĺženie konania spôsobila sama svojimi nedôvodnými návrhmi (dovolenie, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia). Ďalej poukázal na to, že mu matka bránila v styku s dcérami a negatívne ich vedie voči nemu.

Uviedol, že v rámci dokazovania preukázal súdu všetky svoje príjmy, ktoré mal za dané obdobie, predložil všetky účtovné doklady za obdobie rokov od 2019 do 2023, vrátane účtovnej závierky, súvahy, účtovných výkazov, daňového priznania, peňažných denníkov, vysvetlil fakturáciu za práce z pohľadu jednotlivých faktúr, t. j. tržieb, nákladov a dosiahnutého zisku za prácu, predložil všetky doklady týkajúce sa finančného príspevku, ktorý mu bol vyplatený v čase pandémie ako aj doklady o vyplatených nemocenských dávkach, či doklady o priznaní invalidného dôchodku. Poznamenal, že matka relevantným (právnym) spôsobom nedokázala spochybníť účtovné doklady, neuviedla žiadne konkrétne výhrady voči jednotlivým položkám nákladov vyplývajúcich z peňažných denníkov za celé obdobie sporu. Mal za to, že si splnil svoju edičnú povinnosť a nie je dôvod na postup podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Ďalej uviedol, že k zmene majetkových pomerov na jeho strane nedošlo oproti pôvodnému rozhodnutiu. Stále vlastní dom, ktorý nadobudol ešte pred uzatvorením manželstva, pričom nejde o žiadnu vilu, ako uvádza matka, ale o klasický rodinný dom a sklad, v ktorom od začiatku realizuje svoju podnikateľskú činnosť. Pre podnikateľskú činnosť využíva dve vozidlá, a to Volvo (14-ročné) a Mercedes (16-ročné) s tým, že na Volvo si v minulosti vzal úver, ktorý bol v tom čase výhodný, nejde o žiadne luxusné vozidlo, avšak nemá z čoho splatiť naraz zostatok úveru a kúpiť si Fabiu, ako to navrhuje matka, na ktorej by len veľmi ťažko prevážal materiál na montáž a servis brán. Nemôže si dovoliť kúpiť nové auto, tak, ako si kúpila matka. Hoci predložila doklad, že vlastníkom vozidla je jej otec v ČR, mal za to, že išlo len o účelové konanie pre toto súdne konanie. Tým, že matka vozidlo využíva ako vlastné, ale zároveň zaň neuhradila jeho kúpnu cenu (teda to, čo vlastník bežne hradí), získala ďalší majetkový prospech (auto aj ušetrenie finančnej hodnoty). Uviedol, že matka má vedomosť o jeho nepriaznivej finančnej situácii z dôvodu jeho zdravotných problémov, o úrazoch, ktoré mal a ktoré vyústili do jeho invalidity. V roku 2016 zrušil prevádzku v Českej republike, v rokoch 2019-2020 prestal s kovovýrobou (výrobou brán – zdvíhanie ťažkého železa), ktorá bola podstatná časť jeho predmetu podnikania z dôvodu jeho pretrvávajúcich bolestí a následnej dlhodobej práceneschopnosti. Z dôvodu zrušenia kovovýroby a najmä pandémie došlo k rapídnej poklesu dopytu, a tým aj výroby, preto nemal možnosti ani schopnosti hradiť také vysoké výživné a podal návrh na zníženie výživného. Výživné platil vždy riadne a včas, pretože si bol vedomý toho, že matka podá okamžite návrh na exekúciu a trestné oznámenie. Uviedol, že nechodí na žiadne dovolenky, iba na rekonvalescenciu do nemocnice po prekonaných operáciách. Možno by mu prospeli aj kúpele, avšak na to nemá finančné prostriedky. Je pre neho katastrofické, keď mu z dôvodu pretrvávajúcich bolestí pravého ramena opäť na magnetickú rezonanciu zistili poškodenie kĺbu na pravom ramene (po jednej operácii) a v zimných mesiacoch ho čaká opäť ďalšia operácia. Poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav. V dôsledku rozmliaždenia ľavej ruky (implantovanie kovovej dlahy do ruky) mu začali trpnúť prsty na ľavej ruke, bola mu diagnostikovaná artróza prstov oboch rúk, stredne ťažké obmedzenie hybnosti ľavého zápästia a parestézie inerv. povrchovej vetvy s obmedzením/oslabením úchopovej schopnosti ľavého palca 50% a syndróm karpálneho tunela. V dôsledku pádu z rebríka v roku 2018 na kamennú podlahu u neho došlo k obmedzeniu predklonu 70 st., bolo mu diagnostikované vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, chronická poúrazová bolesť hlavy, problémy s tlakom, tetánia, spondylóza a spondylartróza chrbtice (degeneratívne ochorenie medzistavcov chrbtice). Má problémy s trávením, zhoršil sa mu zrak a pre problémy s pamäťou navštevuje psychológa. Zhoršenie jeho zdravotného stavu (pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť takmer o polovicu – 45%), neustále podnety zo strany matky, napádanie zo strany jej právneho zástupcu a obavy z finančnej situácie ho dostali do ťaživej životnej situácie, čo sa odzrkadľuje na jeho psychike a vedie k ďalšiemu zhoršovaniu jeho zdravotného stavu. Nemôže zdvíhať ťažšie bremená (17-22 kg), vykonávať prácu v predklone, vo vynútenej polohe, vo vlhku, chlade, pri striedaní teplôt pracovného prostredia. Záver z Instagramu, na ktorý matka neustále poukazuje – cvičenie s činkami – je z obdobia pred rokom 2018, kedy mu to bolo doporučené lekárom.

Tvrdil, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach sa podieľať na výžive detí výživným stanoveným v pôvodnom rozhodnutí, nie to ešte v rozsahu požadovanom matkou. Poukázal na to, že mu pribudla výživovacia povinnosť k maloletej O. (1,5 roka), ktorá má zdravotné problémy s dolnými končatinami a pravidelne chodí k fyzioterapeutovi.

Poukázal na to, že životná úroveň matky oproti pôvodnému rozhodnutiu vzrástla, jej príjem sa zvýšil o 50%, býva v 4-izbovom byte a bezplatne užíva osobné motorové vozidlo zn. Seat Ibiza, za ktoré podľa jej slov nemusela nič zaplatiť a nemusí nič splácať, čo možno chápať aj ako benefit. Od roku

2015 hradil výživné na dcéry, ktoré pokrylo celé ich oprávnené potreby, čo dokazujú predložené náklady matky, a na sporiaci účet každej dcére zasielal po 50,- Eur mesačne, čo znamená, že každá má vytvorenú rezervu na štúdium vo výške viac ako 4.800,- Eur. Podľa tvrdenia matky je zdravotný stav detí rovnaký ako v čase pôvodného rozhodnutia. Rovnako je to aj v prípade mimoškolskej činnosti, keď obe navštevovali tanečný krúžok a doučovanie z anglického jazyka. Oproti pôvodnému rozhodnutiu naopak prišlo k zníženiu nákladov na ZUŠ, ktorú už nenavštevujú. Nechodia na hru na gitare a ani na doučovanie z matematiky. Podľa lekára nie je schopný vykonávať prácu v takom rozsahu ako pri predchádzajúcom určení výživného. Potreby detí sú nepochybne dôležité, avšak ich zabezpečenie nemôže byť na úkor jeho zdravia, na ktoré má nespochybniteľné ústavné právo.

17. Matka v odvolacej replike uviedla, že o otcov zdravotný stav a jeho vplyv na jeho príjmy sa živo zaujíma, práve preto poukazuje na rozpory v lekárskejších správach, ako aj konania otca. Všimla si, že otec „sponzoruje“ svojho praktického lekára a poukázala na skutočnosť, že otcovi sa v dôsledku získania invalidného dôchodku príjmy zvýšili. Mala za to, že akýkoľvek výsledok kontroly nemôže nič zmeniť na bizarenej skutočnosti, že otec, ktorý za celé svoje podnikanie platil iba symbolickú daň z príjmu alebo neplatil žiadnu daň, poberal tzv. covidovú náhradu príjmu, pričom otec je nielenže celoživotný daňový čierny pasažier, ale počas covidu sa dostal ešte aj do pozície daňového príživníka tým, že poberal náhradu príjmu, ktorý mu však vôbec neušiel, pretože jeho podnikanie je štandardne málo ziskové. Bola toho názoru, že dôležitým pre toto konanie je to, že v dôsledku poberania covidovej podpory a invalidného dôchodku sa otcovi príjem zvýšil. Samotné príjmy z podnikania mu neklesli, lebo mu nemalo čo klesnúť. Pokiaľ ide o daňovú kontrolu, uviedla, že táto bola skutočne iba symbolická a pre toto konanie úplne irelevantná, pričom zistila iba to, že otec správne zaúčtoval všetky doklady, ktoré si zaradil do účtovníctva, čo je, mimochodom, skutočný zázrak, pretože platí princíp, že daňová kontrola „musí“ niečo nájsť, aj keby to bolo iba marginálne pochybenie. Daňová kontrola však z podstaty veci nemôže zistiť príjmy, ktoré sú nepriznané, nezaradené do účtovníctva. Takéto zatajené príjmy, a teda daňový únik môže zistiť iba kriminálne vyšetrovanie, ktoré však v prvotnej fáze prebieha utajovane, nie ako daňová kontrola. Mala za to, že otcove podnikanie vykazuje indície krátenia dane, pretože jeho majetkové pomery a jeho výdavky ani len približne nezodpovedajú jeho zdaneným príjmom. Uviedla, že výživné požaduje z fikcie príjmu, pretože skutočný príjem otca nepozná. Poprela tvrdenia otca, že by mu bránila v styku s dcérami. Pokiaľ ide o vzťahy otca s deťmi a ich zlepšenie, základom je to, aby sa s nimi otec začal stretávať, o čo však otec záujem nemá. Tvrdila, že problém nie je v účtovných dokladoch, ktoré otec predložil, ale v tých, ktoré nepredložil, pretože ich zrejme ani nevyhotovuje, pričom sú to práve doklady, ktoré by osvetlili z čoho otec žije, keď všetky svoje deklarované príjmy pošle ako výživné deťom. Táto skutočnosť je zrejma aj z peňažných denníkov, v ktorých sú položky „osobná spotreba“ ešte nižšie, ako otcom deklarováný zisk. Bola toho názoru, že otcova ekonomická aktivita zjavne prebieha mimo oficiálneho účtovníctva. Tvrdila, že otcov „klasický rodinný dom“ je v skutočnosti dvojpodlažná vila so zastavanou plochou 178 m² a s dvoma bytmi, ktoré otec užíva. Počas tohto konania si na pozemku vybudoval ešte aj garáž so zastavanou plochou 56 m², samozrejme využil materiál, ktorý mu zostal zo stavby rodinného domu, pričom predtým z tohto materiálu postavil aj dielňu. Kládla si otázku, koľko stavieb ešte takto vznikne, hoci nevedí, že tento materiál bol nakúpený z účelového úveru Štátneho fondu rozvoja bývania, ktorý sa mal použiť výlučne na stavby na bývanie v zmysle predloženého projektu. Mala za to, že otec si zakúpil luxusné SUV, ktoré vôbec nepotrebuje a je úplne jedno, aké staré je toto luxusné vozidlo, dôležité je, že otec zaň platí mesačnú splátku 189,95 Eur, pričom riešenie je jednoduché, a síce Volvo predať, z kúpnej ceny splatiť úver a kúpiť si za 1.000,- Eur Škodu Fabiu 1. generácie. Podľa jej názoru neobstojí otcova argumentácia týkajúca sa toho, že Volvo nemôže nahradiť Fabiou, pretože by sa mu do Fabie nezmesť materiál na montáž a servis brán, pretože na vozenie materiálu má predsa dodávku Mercedes. Tvrdila, že otcove zdravotné problémy mu nijako nebránia venovať sa kulturistike a nijako negatívne sa neprejavili v ekonomických výsledkoch jeho podnikania, na účely stanovenia výživného sú preto irelevantné. Ďalej uviedla, že jej príjem sa zvýšil adekvátne vývoju priemernej mzdy, jej relatívna príjmová úroveň zostala prakticky rovnaká. Byt, v ktorom býva je nájomný, mestský, za ktorý platí nájomné, nemá 4 izby, ale len dve, podlahová plocha je spolu 71 m². Motorové vozidlo Seat Ibiza patrí jej otcovi, ktorý si kúpil nové auto a staré jej dal do užívania, aby jej pomohol, pretože vozidlo nevyhnutne potrebuje na každodenné dochádzanie do zamestnania v ČR.

18. Otec v odvolacej duplike uviedol, že odvolacia replika matky je prejavom arogancie a cynizmu, nielen voči jeho osobe, ale aj voči každému, kto jej zavádzaniu neuveril. Bol toho názoru, že strana matky vo svojich vyjadreniach a podaniach hrubo zavádza, nedokáže spochybníť odborné argumenty (lekárov, vrátane posudkového lekára, finančnej správy, a pod.) a snaží sa ich nezmyselne vyvrátiť

na základe vlastných laických tvrdení. Označil za smutné, že matku nezaujímá jeho zdravotný stav, a keď tak iba z pohľadu, akým spôsobom môže zarobiť peniaze na uspokojovanie jej potrieb. Tvrdil, že pri porovnaní nákladov deklarovaných matkou sa preukázalo, že všetky náklady na deti v podstate pokrýval doteraz plateným výživným, bez účasti matky a jej náklady nad úrovňou príjmov preukazujú buď to, že sú nadhodnotené alebo má iné príjmy (napr. masérske služby), ktoré v rámci konania nepriznala. Bol toho názoru, že absencia argumentov na strane matky je tak výrazná, že predkladá jeho fotografie z obdobia na prelome rokov 2018-2019 (cvičenie kulturistiky) a tvrdí, že kulturistiku vykonáva aj v súčasnosti. Pri takomto spôsobe vedenia dokazovania nejde o vecné, ale o naopak hrubo zavádzajúce, nepravdivé a emotívne nezvládnuté konanie z jej strany. Odvolaciu repliku matky vnímal ako výsmech svojho vyjadrenia. Poukázal na to, že strane matky muselo byť jasné, že dňa 16.05.2024 súd na pojednávaní vo veci rozhodne (na predchádzajúcom pojednávaní odzneli záverečné reči) a i napriek tomu dňa 06.05.2024 podala už druhú sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky, ako na postup prvoinštančného i odvolacieho súdu, len aby natiahla čas. Ústavný súd Slovenskej republiky opäť sťažnosť dňa 10.09.2024 odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť. Potvrdil, že ho súd uznal za vinného z marenia spravodlivosti na tom základe, že spolu s ostatnými faktúrami, ktorými dokladoval kúpu majetku v konaní o vyporiadanie BSM, predložil do spisu v roku 2019 aj faktúru vystavenú obchodnou spoločnosťou H., J. v roku 2006 na kúpu interiérových dverí vo výške 67.500,- Sk. K faktúre doložil príjmový pokladničný doklad vo výške 67.000,- Eur, namiesto 67.000,- Sk. Tento doklad mu vystavila spoločnosť H. ako duplikát, potom, čo ju oslovil na zdokladovanie, že tieto dvere zakúpil ešte pred manželstvom. Svedkyňa H., konateľka a spoločníčka, v rámci svojej výpovede uviedla, že Eurá uviedla omylom, keď sa na ňu obrátil s prosbou o vystavenie kópie dokladu a doklad vystavovala podľa účtovných dokladov spoločnosti, pričom pravosť dokladu vystaveného svedkyňou spochybnená nebola, tzn. znalec nepotvrdil ani verziu prokuratúry. Trestné konanie z podnetu exmanželky bolo OČTK pôvodne 2x odmietnuté a 1x zastavené. Uviedol, že mzda vrátnika nie je vo výške 1.500-2.000,- Eur, ako tvrdí matka, keďže funkciu vrátnika v obchodných spoločnostiach vykonáva SBS s priemernou mesačnou mzdou vo výške cca 760,- Eur. Úlohou SBS-kára nie je sedieť na vrátnici, ako to nazvala strana matky, ale kontrolovať a strážiť objekt, robiť obchádzky najmä v nočných smenách, vykonávať kontroly, evidenciu osôb a motorových vozidiel vstupujúcich a odchádzajúcich z areálu a pod., navyše osoba vykonávajúca túto funkciu musí byť zdravotne a fyzicky spôsobilá (skúšky a zdravotná preverka). Poukázal na to, že jeho zdravotný stav si vyžaduje ďalšiu operáciu pravého ramena, čo uviedol aj na pojednávaní. Čaká na termín operácie, ktorý by mal byť v zimných mesiacoch. Mal za to, že všetky komentáre, ako aj úkony právnej služby zo strany právneho zástupcu matky sledovali len jeden cieľ, a to robiť prierahy v súdnom konaní, ak sa to nevyvíjalo v zmysle jeho predstáv i za cenu spôsobenia ťažkosti súdu. Uviedol, že deti sú od rozvodu negatívne matkou vedené voči nemu, počas styku ho matka pred nimi vždy zosmiešňovala, voči všetkému mala výhrady, všetko komentovala, všetko bolo zlé. Nechcel sa stretávať s matkou, ale s deťmi, čo mu nechcela umožniť. Deti o neho postupne stratili záujem a od minulého roka nenavštevujú ani jeho rodičov, ku ktorým dovtedy chodili, keď mali sviatok alebo s vysvedčením pre darček.

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – účastníkom konania (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné čiastočne zmeniť (§ 388 CSP).

20. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bol návrh otca na zníženie výživného na každé maloleté dieťa na sumu 150,- Eur mesačne počnúc dňom 11.09.2020 a návrhy matky na zvýšenie výživného na maloleté deti na sumu 270,- Eur mesačne na každé dieťa, z toho 220,- Eur ako bežného výživného a 50,- Eur na tvorbu úspor počnúc od 01.01.2020, následne na maloletú A. na sumu 500,- Eur mesačne a na maloletú C. na sumu 600,- Eur mesačne počnúc od 01.01.2023, a neskôr na maloletú A. na sumu na sumu 600,-Eur mesačne a na maloletú C. na sumu 700,- Eur mesačne počnúc od 01.09.2023, so súčasným zrušením povinnosti otca poukazovať časť výživného na tvorbu úspor.

21. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie.

22. Maloleté deti počas odvolacieho konania nadobudli dňa XX.XX.XXXX plnoletosť a na základe výzvy odvolacieho súdu oznámili, že trvajú na všetkých návrhoch ich matky i na ňou podanom odvolaní.

23. Odvolací súd predovšetkým uvádza, že v celom rozsahu preberá skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre posúdenie dôvodnosti návrhov rodičov na zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti otca k deťom. Berúc do úvahy dôkazy vykonané súdom prvej inštancie, dospel odvolací súd k čiastočne odlišnému právnemu posúdeniu otázky určenia dňa, od ktorého sa znižuje vyživovacia povinnosť otca k deťom ako aj otázky výšky zníženého výživného na deti.

24. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

25. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

26. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

27. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

28. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

29. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

30. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

31. Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

32. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

33. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

34. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

35. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

36. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

37. V zmysle ustanovenia § 78 Zákona o rodine v spojení s ustanovením 121 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne, a to okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, vývojom životných nákladov.

38. Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, preto súd musí podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu v konaní o zvýšení alebo zníženie výživného je predovšetkým dôsledne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať zistené aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery s pomermi zistenými v čase posledného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo, a to v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

39. Naposledy bolo o výživnom na maloleté deti rozhodované rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 6P/184/2014-298 zo dňa 07.12.2015, ktorým bolo manželstvo rodičov detí rozvedené a na čas po rozvoде boli maloleté deti A. a C. zverené do osobnej starostlivosti matky s oprávnením oboch rodičov maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu každého dieťaťa sumou vo výške 220,- Eur mesačne, z toho 170,- Eur ako bežné výživné a 50,- Eur na tvorbu úspor na ich osobitné účty. Súd zároveň upravil styk otca s maloletými deťmi, návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol a rozhodol o trovách konania. Rozsudok v časti výživného na maloleté deti v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/17/2016 - 347 nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2016. V tom čase boli maloleté deti žiačkami 3. triedy Základnej školy v F.. Matka bola zamestnaná v spoločnosti I. H., J. kde dosahovala priemerný mesačný netto príjem vo výške 14.329,- Kč (530,21 Eur). Maloletá A. sa stravovala v škole, za obedy sa platilo 22,- Eur mesačne. Maloletá trpela na atopický ekzém a navštevovala alergologickú ambulanciu, pričom sa jednalo o sezónny problém, alergia na peľ a chlad. Navštevovala tanečný krúžok. Maloletá C. sa stravovala v škole, za obedy sa platilo 22,- Eur mesačne. Maloletá mala atopický ekzém, navštevovala tanečný krúžok. Medzi pravidelné výdavky matky súvisiace so zdravotným stavom maloletých detí patrilo zakupovanie lieku Preventan Junior a Omega 3 na posilnenie imunity v sume 20,- Eur mesačne na každé dieťa. Otec býval v rodinnom dome, ktorý bol v jeho osobnom vlastníctve. Užíval dva osobné automobily, ktoré mal na leasing. Za Škodu Octaviu, rok výroby 2005, mesačne splácal 122,37 Eur a za Mercedes, rok výroby 2008, mesačne splácal 220,03 Eur. Otec ďalej splácal úver zo ŠFRB vo výške 150,33 Eur mesačne. Bol živnostníkom, v roku 2000 zriadil aj odštepny závod zahraničnej právnickej osoby so sídlom K. XXXX, L. M. G., zápis závodu trval. Z daňového priznania za rok 2013 mal súd preukázané, že jeho mesačný príjem bol vo výške 124,35 Eur a za rok 2014 bol vo výške 192,67 Eur. Daňové priznanie z ČR otec nepredložil, uviedol, že z tejto podnikateľskej činnosti nemá príjem. Otcove výdavky boli vo výške 1.006,70 Eur mesačne. V súlade s § 63 ods. 1 Zákona o rodine bol vyzvaný na preukázanie svojich príjmov, čo nesplnil, a preto súd vychádzal z domnienky, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima (3.961,80 Eur).

40. V predmetnom konaní o návrhoch rodičov na zmenu výšky vyživovacej povinnosti otca na deti (otec sa domáhal zníženia výživného a matka zvýšenia výživného) súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že odštepny závod G. B. – B. bol vymazaný ku dňu 09.03.2016 z registra. Otec

je doposiaľ živnostníkom, ktorému bol vyplácaný finančný príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“- Opatrenie č. 2 v 10/2020 v sume 450,- Eur, 11/2020 v sume 270,- Eur, 12/2020 v sume 270,- Eur, 2/2021 v sume 870,- Eur, 3/2021 v sume 690,- Eur, 5/2021 v sume 870,- Eur, 6/2021 v sume 870,- Eur, 7/2021 v sume 300,- Eur, 10/2021 v sume 540,- Eur. Otec poberal nemocenské dávky v mesiacoch 11/2020 v sume 167,40 Eur, 12/2020 v sume 267,90 Eur, 01/2021 v sume 267,90 Eur, 02/2021 v sume 242,- Eur, 03/2021 v sume 267,90 Eur, 04/2021 v sume 43,30 Eur, 11/2021 v sume 18,30 Eur, 12/2021 v sume 283,30 Eur, 01/2022 v sume 283,30 Eur, 11/2023 v sume 96,10 Eur, 12/2023 v sume 318,20 Eur, 01/2024 v sume 318,20 Eur. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava z 31.01.2022 vyplývalo, že otcovi vznikol od 03.01.2022 nárok na invalidný dôchodok v sume 166,30 Eur, z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Od 01.07.2023 mu bol invalidný dôchodok zvýšený na sumu 205,80 Eur a v súčasnosti na sumu 212,30 Eur mesačne. Z daňového priznania za rok 2019 mal súd preukázané, že otec mal základ dane 3.495,81 Eur, daň 0,- Eur, čo predstavuje priemerný mesačný netto príjem vo výške 291,- Eur. Z daňového priznania otca za rok 2020 mal súd preukázané, že otec mal základ dane 1.019,71 Eur a daň bola vo výške 0,- Eur, čo by predstavovalo jeho mesačný príjem vo výške 85,- Eur. Z daňového priznania otca za rok 2021 mal súd preukázané, že otec mal základ dane 5.641,42 Eur a daň bola vo výške 214,70 Eur, čo by predstavovalo jeho mesačný príjem vo výške 452,- Eur. Z daňového priznania otca za rok 2022 mal súd preukázané, že otec mal základ dane 5.974,01 Eur a daň bola vo výške 265,- Eur, čo by predstavovalo jeho mesačný príjem vo výške 475,- Eur. Z daňového priznania otca za rok 2023 mal súd preukázané, že príjmy otca predstavovali celkom 60.415,- Eur a výdavky celkom 81.018,- Eur s tým, že výsledok hospodárenia bol v state – 20.603,11 Eur. Z výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX vyplývalo, že otec je vlastníkom rodinného domu - byt č. 1 v podiele 1/1 a B. I. (sestra otca) je vlastníčkou rodinného domu - byt č. 2 v podiele 1/1, ktorý sa nachádza na parc. č. 783/3 obec F., k.ú. F. Z výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX pre obec F., k.ú. F. vyplývalo, že otec je vlastníkom nehnuteľností: parc. č. 783/3, orná pôda vo výmere 965 m², parc. č. 783/3, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 178 m², parc. č. 783/7, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 82 m², parc. č. 783/8, ostatná plocha o výmere 56 m², parc. č. 783/9, orná pôda o výmere 1.184 m², stavby - kancelárske priestory a sklad súp. č. XXXX na parc. č. 783/7 v podiele 1/1. Otec aj naďalej býva v rodinnom dome, ktorý má dve bytové jednotky, jednu vlastní on a druhú jeho sestra, ktorá v dome od roku 2005 nebýva, otec užíva celý dom. Daň z nehnuteľností platí otec a od roku 2018 spláca aj úver za sestru, keďže ona v dome nebýva. Otec vyčíslil svoje mesačné náklady v sume cca 500,- Eur a výživné na dve maloleté deti spolu v sume 440,- Eur. Mesačne platí leasingovú splátku za vozidlo zn. Volvo, rok výroky 2010, v sume 189,95 Eur, ktoré si zakúpil pred tromi rokmi, pri kúpe ktorého uhradil akontáciu vo výške 1.500,- Eur. Naďalej vlastní vozidlo zn. Mercedes, leasing je uhradený. Vozidlo zn. Škoda Octavia predal pred tromi rokmi za cenu 1.450,- Eur. Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej O. B., nar. XX.XX.XXXX.

Matka je zamestnaná u totožného zamestnávateľa, u ktorého dosiahla v roku 2020 priemerný mesačný čistý príjem v sume 19.813,- Kč (762,- Eur), v roku 2021 v sume 25.993,- Kč (1.039,- Eur), v roku 2022 v sume 25.393,- Kč (1.015,- Eur), v roku 2023 vo výške 28.575,- Kč (1.143,- Eur). Od 01.01.2024 došlo k zlúčeniu spoločnosti, nástupnícka spoločnosť je H. K. I., Q.. Matka má naďalej pracovisko v P., navýšenú mzdu o 3.000,- Kč (zložka prémie) a 1x ročne jej bol vyplácaný daňový bonus, v roku 2020 v sume 34.728,- Kč (: 12 = 2.894,- Kč, t. j. 115,76 Eur), v roku 2021 v sume 37.584,- Kč (:12 =3.132,- Kč, t. j. 125,28 Eur), v roku 2022 v sume 38.684,- Kč (: 12= 3.223,- Kč, t. j. 129,- Eur). V roku 2020 bol priemerný mesačný netto príjem matky v sume 22.707,- Kč (19.813 + 2.894), t. j. 908,28 Eur, v roku 2021 v sume 29.125,- Kč (25.993 + 3.123), t. j. 1.165,- Eur, v roku 2022 v sume 28.616,- Kč (25.393 + 3.223), t. j. 1.144,64 Eur. Za rok 2023 matke daňový bonus ešte nebol vyplatený. Nepríbudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť. Býva s deťmi v byte, za ktorý platila v roku 2021 mesačné poplatky za nájom 175,- Eur, za elektrinu 26,- Eur, za plyn 80,- Eur, za internet 13,50 Eur, t. j. spolu v sume 294,50 Eur. Deťom dobíja mobilné telefóny, každému v sume 8,- Eur. Za lieky pre deti a pre seba zaplatí mesačne 60,- Eur. Deťom zakupuje rôzne vitamíny, probiotiká a prípravky na akné. Výdavky jej vznikajú taktiež v súvislosti s cestovaním do zamestnania, vozením detí k lekárom a na ich voľnočasové aktivity v sume 195,- Eur mesačne. V roku 2022, 2023 matka vyčíslila mesačné náklady nasledovne: nájom v sume 177,- Eur, elektrina v sume 40,- Eur, plyn (zálohové platby) v sume 100,- Eur, internet v sume 15,30 Eur, t. j. spolu v sume 332,30 Eur. Na základe vyúčtovacích faktúr za spotrebu plynu, ktoré matka doložila bolo zrejmé, že v roku 2020 mala preplatok v sume 524,- Eur, v roku 2021 v sume 526,41 Eur a v roku 2022 v sume 444,72 Eur, z čoho vyplývalo, že skutočné mesačné náklady na plyn mala matka nižšie, a to v sume 56,- Eur. Výdavky za pohonné hmoty predstavovali sumu 240,- Eur mesačne.

V čase podania návrhu otca na zníženie výživného boli maloleté žiačkami 8. ročníka základnej školy, v školskom roku 2021/2022 navštevovali 9. ročník základnej školy a za obedy v škole matka platila

sumu 30,- Eur mesačne. Naďalej obe navštevovali tanečný krúžok - tanečnú skupinu ENDY, chodili na súťaže a jedenkrát za rok na sústredenie, za ktoré sa platilo 50,- Eur za každú. Za tanečný krúžok matka platí deťom ročný poplatok za obe v sume 100,- Eur. S tanečnou skupinou chodia na súťaže, zúčastnili sa európskeho pohára na Balatone, za ktorý matka zaplatila deťom poplatok spolu 200,- Eur, okrem toho im musela poskytnúť vreckové. Poplatky sa zaplatia za tri súťaže, ostatné uhrádza ZUŠ. Ďalšie výdavky vznikajú matke v súvislosti so zakupovaním oblečenia na tanečný krúžok, obuvi, kostýmov. Deťom od posledného súdneho rozhodnutia pribudla voľnočasová aktivita - ZUŠ hra na gitare, od 7. ročníka základnej školy s mesačným poplatkom 14,- Eur za obe deti. Obe deti sa učili hrať na gitaru od 7. do 9. ročníka základnej školy, za čo každej matka polročne platila sumu 35,- Eur. Naďalej obe chodili na doučovanie z anglického jazyka, za čo matka platí spolu 36,- Eur mesačne. Deti chodili na doučovanie z matematiky, prípadne majú konzultácie cez Messenger. Poplatok matka uviesť nevedela. V roku 2020 sa obe zúčastnili lyžiarskeho výcviku, za ktorý matka zaplatila spolu sumu 100,- Eur a za zapožičanie lyží sumu 74,- Eur. Za nákup oblečenia na lyžiarsky výcvik deťom matka zaplatila sumu 2.270,- Kč. Deti navštevujú cyklistický krúžok, za ktorý sa poplatok neplatí, poplatok sa platí iba za ubytovanie, ak idú na výlet, pričom naposledy matka za ubytovanie oboch detí v Zlatníckej doline zaplatila spolu sumu 50,- Eur. V decembri 2021 z dôvodu dištančného vzdelávania matka deťom kúpila počítač, za ktorý zaplatila sumu 8.523,- Kč. Obe deti majú nasadený zubný strojček, časť nákladov matke prepláca poisťovňa. Na maloletú C. matke nebola poisťovňou preplatená suma 332,- Eur. Maloletá A. bola len na začiatku liečby, za zubný strojček matka zaplatila 72,25 Eur, ktoré jej neboli preplatené. Obe maloleté navštevujú od 01.09.2022 stredné školy, C. navštevuje Cyrilo-Method. gymnázium a SŠP v Brne, býva na internáte. A. navštevuje SŠ J. Čabelku v Holíči, pedag. odbor. V škole majú prax, odmenu nepoberajú a ani štipendium.

Maloletá C. chodí domov na víkendy. Cestuje vlakom, cestovné je v sume 18,- Eur mesačne. Počas týždňa býva na internáte, poplatok je od 9/2022 v sume 1.320,- Kč (52,80 Eur) mesačne. Za obedy v škole platí mesačne sumu 1.000,- Kč (40,- Eur), 02 paušál je v sume 638,- Kč (26,- Eur), raňajky a večere sú v sume 1.000,- Kč (40,- Eur). V roku 2022 bolo školné - ročný poplatok v sume 5.600,- Kč (224,- Eur, t. j. 18,66 Eur mesačne), v roku 2023 v sume 6.400,- Kč (256,- Eur, t. j. 21,33 Eur mesačne). Mesačné náklady na maloletú C. počas školského roka v súvislosti so školou, cestovaním a stravou predstavujú sumu cca 200,- Eur. C. trpí na atopický ekzém, navštevuje kožnú ambulanciu v Skalici, užíva lieky, ktoré sú hrazené poisťovňou. V roku 2022 navštevovala ZUŠ - hru na gitare s ročným poplatkom v sume 70,- Eur. Navštevuje ZUŠ F. - tanečný odbor s ročným poplatkom za rok 2022 v sume 50,- Eur, za rok 2023 v sume 80,- Eur a za rok 2024 v sume 80,- Eur. Zakúpenie kostýmov v roku 2022 predstavovalo sumu 50,- Eur. V roku 2022 bola na lyžiarskom výcviku s poplatkom 8.000,- Kč (320,- Eur) a výlete s poplatkom 1.500,- Kč (60,- Eur).

Maloletá A. má obedy v škole, za ktoré sa v roku 2022 platila suma 40,- Eur mesačne a v roku 2023 suma 44,- Eur mesačne. V roku 2021 mala helikobaktera, musí jesť veľa zeleniny, ovocia, rýb. Keď príde domov, matka jej dáva plnohodnotnú stravu. Cestovné do školy je v sume 26,- Eur mesačne, vreckové v sume 40,- Eur mesačne. Chodí na doučovanie z anglického jazyka s poplatkom vo výške 21,- Eur mesačne. Mesačné náklady na maloletú A. počas školského roka v súvislosti so školou, cestovaním, obedmi, doučovaním z anglického jazyka predstavujú sumu 127,- Eur. A. má problémy so zrakom, má špeciálne upravené okuliare, za ktoré zaplatila v roku 2023 sumu 120,- Eur. V roku 2022 navštevovala ZUŠ - hru na gitare s ročným poplatkom 70,- Eur. Za školské pomôcky jej matka v roku 2022 zaplatila sumu 150,- Eur a v roku 2023 sumu 200,- Eur. V roku 2022 bola na výlete v Prahe s poplatkom v sume 70,- Eur a vreckovým v sume 30,- Eur, trhy vo Viedni stáli 30,- Eur. ZUŠ F. - tanečný odbor je s ročným poplatkom v roku 2022 v sume 50,- Eur, v roku 2023 v sume 80,- Eur, v roku 2024 v sume 80,- Eur. Zakúpenie kostýmov v roku 2022 bolo v sume 50,- Eur. V roku 2023 bola na lyžiarskom výcviku s poplatkom v sume 110,- Eur.

Obe maloleté bývajú často choré (jedná sa o sezónne ochorenia) s čím je spojené zakupovanie vitamínov. Obe deti sa učili hrať na gitaru do 7. do 9. ročníka základnej školy s polročným poplatkom v sume 35,- Eur na dieťa. V roku 2022 boli očkované proti rakovine krčka maternice, za čo matka zaplatila sumu 247,50 Eur.

41. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav vecí tým, že svoje dokazovanie zamerlal na zisťovanie rozhodujúcich skutočností, podstatných pre rozhodnutie o návrhoch rodičov na zmenu vyživovacej povinnosti otca k deťom z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb detí, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých sú obe deti plne odkázané, a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom, t.

j. rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 6P/184/2014-298 zo dňa 07.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/17/2016-347 zo dňa 18.04.2016. Zo skutočností zistených súdom prvej inštancie odvolací súd dospel k totožnému záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene pomerov na strane rodičov i detí, ktoré bolo potrebné premietnuť do výšky výživného.

42. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý správne (po preukázanej zmene pomerov účastníkov konania) dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného k deťom, keď prihladol na zhoršenie zdravotného stavu otca, ktorý bol dlhodobo práceneschopný (od novembra 2020) a poberal nemocenské dávky, pričom zhoršenie jeho zdravotného stavu malo za následok pokles jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45% a dokonca odo dňa 03.01.2022 bola konštatovaná jeho invalidita a bol mu zároveň priznaný invalidný dôchodok vo výške 166,30 Eur mesačne. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom individualizoval situáciu otca z hľadiska jeho zdravotného stavu a následkov z toho vyplývajúcich – nemožnosti vykonávania práce v predklone, vo vynútenej polohe, zdvíhania bremien ťažších ako 17-22 kg, vo vlhku, chlade, so striedaním teplôt pracovného prostredia. Správnym bol aj jeho postup, keď pri rozhodovaní o výživnom otca na deti nevzal do úvahy len jeho nízke príjmy z podnikateľskej činnosti podľa predložených dokladov (daňové priznania, účtovné závierky, peňažné denníky), ale vychádzal z jeho možností a schopností pri súčasnom reflektovaní na jeho zhoršený zdravotný stav (čiastočnej invalidity).

Na strane matky došlo k zvýšeniu jej priemerného mesačného príjmu, v roku 2020 o sumu 8.378,- Kč (335,- Eur), v roku 2021 o sumu 14.800,- Kč (592,- Eur), v roku 2022 o sumu 14.287,- Kč (571,- Eur), v roku 2023 o sumu 14.246,- Kč (569,- Eur). Na maloleté deti poberala prídavky v roku 2022 spolu v sume 60,- Eur mesačne a v roku 2023 spolu v sume 120,- Eur mesačne.

43. Pokiaľ matka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie v predmetnej veci neaplikoval § 63 ods. 1 Zákona o rodine a nevychádzal z fikcie príjmu povinného rodiča (otca), ktorý je 20-násobkom sumy životného minima, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so súdom prvej inštancie v tom, že aplikácia fikcie príjmu povinného rodiča podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine bola v predmetnej veci vylúčená, pretože otec si splnil svoju edičnú povinnosť a predložil súdu relevantné dokumenty potrebné na zhodnotenie výsledkov jeho podnikateľskej činnosti (daňové priznania, účtovné závierky, peňažné denníky), pričom vykonaným dokazovaním neboli preukázané skutočnosti svedčiacie o takej nadštandardnej životnej úrovni otca, ktoré by odôvodňovali ďalšie hĺbkové skúmanie jeho príjmov a výdavkov súvisiacich s podnikaním. Súd prvej inštancie pritom správne poukázal na protokol Daňového úradu Trnava zo dňa 06.04.2023 z vykonanej finančnej kontroly dane z príjmov fyzickej osoby podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov za kalendárny rok 2021, ktorého záverom bolo, že u kontrolovaného daňového subjektu (otca) neboli zistené žiadne porušenia vyššie uvedeného zákona, ako aj na to, že preskúmaním jednotlivých položiek z peňažných denníkov nezistil žiadne neprimerané príjmy, resp. výdavky, v rámci možnosti súdu tieto položky preskúmať.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v ustanovení § 63 ods. 1 Zákona o rodine sa argumentuje snaha zabezpečiť dieťaťu jeho práva a viaže použitie právnej domnienky len na prípady, kedy rodič zo špekulatívnych dôvodov vôbec nepredloží podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, resp. ich súdu nepreukáže alebo nesprístupní. Nie je tým však dotknuté oprávnenie súdu vyžiadať si podklady od daňového úradu aj z vlastného podnetu s poukazom na vyhľadávaciu zásadu. Ak rodič, majúci príjmy z inej než závislej činnosti, predloží súdu doklady za účelom preukázania jeho príjmov a súd tieto podklady nepovažuje za úplné, teda postačujúce, súd nemôže bez oznámenia tejto skutočnosti a umožnenia rodičovi doložiť potrebné doklady dospieť k záveru, že rodič si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine a priemerný mesačný zárobok určiť za pomoci fikcie v podobe 20-násobku sumy životného minima. Ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine totiž neuvádza, aké konkrétne dôkazy treba predložiť na preukázanie príjmov z inej než závislej činnosti a ktoré z nich treba považovať za postačujúce na preukázanie týchto príjmov. Súdy považujú za základný dôkaz na preukázanie týchto príjmov spravidla daňové priznanie za príslušné kalendárne obdobie, prípadne ďalšie účtovné dokumenty, ktoré je daňovník povinný viesť podľa zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 138/2015 z 26.05.2016). Ak si rodič uvedené povinnosti nesplní, nastupuje domnienka, resp. fikcia príjmu povinného obligatórne a súd už nie je oprávnený uvažovať o jej použití, ani nie je povinný upozorňovať povinného na hmotnoprávne následky nesplnenia si uvedených povinností.

Aplikácia právnej domnienky príjmu podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine sa týka len tých prípadov, kedy si konajúci súd nie je schopný urobiť správny záver o kompletných pomeroch povinného rodiča, pretože povinná osoba vôbec nepredložila podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, resp. ich

súdu nepreukáže alebo nesprístupní a zároveň ich súd nevie obstaráť inak, keďže poručenský súd nesmie rezignovať na vlastnú povinnosť zistiť skutočný stav veci a za týmto účelom, ak to potrebuje, zabezpečiť a vykonať potrebné dôkazy (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/63/2021 z 24.08.2022).

Za situácie, kedy v predmetnej veci otec ako povinný rodič, predložil súdu prvej inštancie listinné doklady na zhodnotenie jeho schopností, možností a majetkových pomerov (daňové priznania, účtovné závierky, peňažné denníky, a pod.) bola aplikácia domnienky príjmu podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine vylúčená tak, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie.

Pokiaľ matka poukazovala na nezdanené a nedokladované príjmy otca, išlo o ničím nepodložené tvrdenia vychádzajúce iba z domnienok matky, na preukázanie ktorých odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nenachádza relevantný prostriedok dokazovania.

44. K primeranosti nákladov na deti súvisiacimi s ich mimoškolskými aktivitami, tanečným krúžkom, adaptačnými pobytmi, súťažami, zakupovaním kostýmov, výletmi a ku konštatovaniu súdu prvej inštancie, že keďže ide o voľnočasové aktivity je na zvážení rodičov, vzhľadom na ich finančnú náročnosť a schopnosti rodičov tieto aktivity detí financovať odvolací súd uvádza, že na strane oprávneného dieťaťa sú základným kritériom pre určenie výšky výživného jeho odôvodnené potreby. Potreby dieťaťa by mali byť kryté v plnom rozsahu, ak sú odôvodnené. Pod odôvodnenými potrebami je nutné chápať nielen bežné denné potreby, ktoré reflektujú konkrétnu životnú situáciu, ale aj mimoriadne potreby, ak sa preukáže ich opodstatnenosť a kumulatívne ich úhradu dovoľujú možnosti a schopnosti rodičov. Možnosť uspokojovania potrieb dieťaťa je všeobecne závislá od objektivizovanej životnej úrovne rodičov a samotná dôvodnosť potrieb sa odvíja od konkrétnej posudzovanej situácie a životnej úrovne dotknutých osôb. Čím vyššia je životná úroveň povinného rodiča, tým širšie možno interpretovať pojem odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Naproti tomu, pokiaľ životná úroveň výživou povinného rodiča nie je nadštandardná a jeho možnosti a schopnosti sú limitované jeho nepriaznivým zdravotným stavom (invalidita s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 45%), odôvodnené potreby dieťaťa budú interpretované užšie.

45. Odvolací súd námietku matky týkajúcu sa toho, že otec na podnikanie nepotrebuje luxusné vozidlo zn. Volvo, na ktoré vynakladá splátky úveru vo výške 189,95 Eur a na naftu 100,- Eur, ale postačila by mu Fabia 1. generácie, najmä pokiaľ nemá na platenie výživného, vyhodnotil ako nedôvodnú. Otec v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu užíval dve motorové vozidlá, a to Škodu Octavia, rok výroby 2005, s mesačnou leasingovou splátkou 122,37 Eur a Mercedes, rok výroby 2008, s mesačnou leasingovou splátkou 220,03 Eur. Otec prvé z vyššie uvedených vozidiel predal za sumu 1.450,- Eur a pri kúpe Volva uhradil akontáciu vo výške 1.500,- Eur s tým, že vozidlo Mercedes stále vlastní, pričom leasing je uhradený. Vzhľadom na rok výroby motorového vozidla zn. Volvo, a to 2010, nemožno takéto vozidlo považovať za nadštandard, či luxus, pričom v tomto smere nejde o takú zmenu majetkových pomerov otca, ktorá by odôvodňovala nutnosť výmeny tohto vozidla za Fabiu 1. generácie.

46. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov a až v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Zmena výšky výživného je možná od času, keď došlo k zmene pomerov. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s určením dňa počiatku zníženia výživného otca na deti súdom prvej inštancie od 11.09.2020 (podania návrhu na súd), keď mal za to, že relevantným pre zmenu výživného bolo až obdobie, v ktorom bol otec práceneschopný a poberal nemocenské dávky, t. j. od novembra 2020, preto bolo potrebné pristúpiť ku korekcii určenia počiatku zníženia výživného na deti, a to od 01.11.2020.

Taktiež sa odvolací súd nestotožnil s výškou zníženého výživného na deti súdom prvej inštancie, keď v roku 2020 potenciálne možnosti otca odôvodňovali dosahovať príjem vo výške priemernej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve (1.133,- Eur), avšak bolo potrebné vziať do úvahy aj možnosť príjmu otca súvisiaceho s menej nákladným bývaním, či potenciálnym prenájmom jedného z bytov (keď v rodinnom dome užíva dve bytové jednotky, za ktoré platí daň z nehnuteľnosti a spláca úver aj za sestru, ktorá vlastní jednu bytovú jednotku). Vedený takouto úvahou (totožnou so súdom prvej inštancie) tak odvolací súd dospel k záveru o znížení výživného otca na každé z maloletých detí zo sumy 220,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne počnúc od 01.11.2020. Berúc do úvahy stanovenú invaliditu otca odo dňa 03.01.2022 s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 45%, nemožnosti vychádzať z priemernej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve, avšak s ohľadom na poberanie invalidného dôchodku otcom v sume 166,30 Eur mesačne (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v sume 212,30

Eur), a s prihladením na prácu zodpovedajúcu jeho zdravotnému stavu (pozícia vrátnika s priemernou mesačnou mzdou 840,- Eur, pracovník SBS 800-1.200,- Eur) ako aj na potenciálny príjem z prenájmu bytu, mal odvolací súd za to, že aj v tomto období bolo v silách otca platiť výživné na každé z detí v zníženej výške, a to v sume 200,- Eur mesačne. Narodenie dieťaťa jednému z rodičov (v tomto prípade otcovi) predstavuje takú významnú okolnosť, ktorá má zásadný vplyv na určenie výšky výživného aj na ostatné deti, a súd na ňu preto musí prihliadať. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne prihliadol na zvýšenie počtu vyživovacích povinností na strane otca od ostatného rozhodnutia súdu o výživnom, čo sa prejavilo v jeho rozhodnutí o následnom znížení zníženého výživného na deti odo dňa XX.XX.XXXX (narodenie ďalšieho dieťaťa O. B.), avšak v nesprávnej výške, keď za primerané zníženie výživného na dieťa odvolací súd považoval sumu 180,- Eur mesačne.

Formálnu zmenu rozsudku súdu prvej inštancie v časti určenia platobného miesta výživného si vyžiadala zmena okolností, ktorá nastala po rozhodnutí súdu, keď maloleté deti nadobudli v priebehu odvolacieho konania dňa 09.04.2025 plnoletosť, ktorá okolnosť spôsobuje, že výživné už nebude splatné k rukám matky, ale k rukám toho ktorého medzičasom plnoletého dieťaťa.

47. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel na základe zisteného skutkového stavu a zmeny pomerov k záveru o potrebe zamietnutia návrhov matky na zvýšenie výživného, takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadny nedostatok, keď v konaní mal za preukázané, že pomery na strane otca mu neumožňujú platiť výživné ani vo výške stanovenej ostatným súdnym rozhodnutím.

48. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III. zmenil podľa § 388 CSP, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku a vo výrokoch IV. a V. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

49. Ďalšie argumenty matky odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

50. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak. O povinnosti nahradit' trovy konania (pokiaľ nejde o trovy konania štátu) rozhoduje súd len na návrh oprávneného účastníka (§ 57 CMP). Všeobecné pravidlo, podľa ktorého si každý z účastníkov platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka, je prelomené v dvoch prípadoch. V prvom prípade náhradu trov konania možno priznať, ak to ustanovuje zákon, a to v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať (§ 53 CMP), a v druhom prípade vo všetkých konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP). Ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 53 alebo § 55 CMP, súd v meritórnom rozhodnutí rozhodne o trovách tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP).

V prejednávanej veci nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie ustanovenia § 52 CMP. O náhrade trov konania vzhľadom na vyššie uvedené teoretické východiská, odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto (prvoinštančného a odvolacieho) konania.

51. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).